

Vlaams
Parlement

vergadering **13**
zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 12 december 2012

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	7
VERONTSCHULDIGINGEN	7
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	7
ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het akkoord met de Franse Gemeenschap betreffende de radiofrequenties	
ACTUELE VRAAG van de heer Wim Wienen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het akkoord met de Franse Gemeenschap betreffende de radiofrequenties	7
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de eventuele overheveling van een 'voorhoede' van federale ambtenaren ter voorbereiding van de uitvoering van de zesde staatshervorming	12
ACTUELE VRAAG van mevrouw Karin Brouwers tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de mediacampagne Vlot Vlaanderen en de mogelijke oplossingen om de mobiliteit in Vlaams-Brabant en Brussel te verbeteren	15
MOTIE van de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck betreffende een belangenconflict – 1836 (2012-2013) – Nr. 1 Voorstel tot aanvulling van de agenda	18
ACTUELE VRAAG van mevrouw Mercedes Van Volcem tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de problemen met betrekking tot het registreren van de meterstanden voor zonnepanelen op de website van de VREG	19
ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over mogelijke maatregelen tegen de handel in illegaal tropisch hout in de Antwerpse haven	21
ACTUELE VRAAG van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de ongunstige neveneffecten van het nieuwe inschrijvingsdecreet	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Irina De Knop tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de nieuwe inschrijvingsregels en het mogelijke effect ervan op de sociale mix in de scholen	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Elisabeth Meuleman tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de ongunstige neveneffecten van het nieuwe inschrijvingsdecreet, met name wat betreft het project 'School in zicht'	24
ACTUELE VRAAG van mevrouw Lydia Peeters tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de werking van de VDAB, naar aanleiding van de publicatie van een ABVV-enquête ter zake	30

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de impact van de economische crisis en de toegenomen werkloosheid op de werking van de VDAB en de kritiek van het personeel ter zake	
ACTUELE VRAAG van de heer Robrecht Bothuynne tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de huidige uitbestedingspolitiek van de VDAB	30
ACTUELE VRAAG van mevrouw Güler Turan tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het gebrek aan cijfergegevens betreffende het Sociaal Interventiefonds	35
ACTUELE VRAAG van mevrouw Else De Wachter tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het akkoord met de Franse Gemeenschap betreffende de Plantentuin van Meise	
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het akkoord met de Franse Gemeenschap betreffende de Plantentuin van Meise	
ACTUELE VRAAG van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het akkoord met de Franse Gemeenschap betreffende de Plantentuin van Meise	
ACTUELE VRAAG van de heer Christian Van Eyken tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het akkoord met de Franse Gemeenschap betreffende de Plantentuin van Meise	38
MOTIE VAN ORDE	
Opheldering over de stand van zaken	45
ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de gevolgen van de verlaagde groeiprognozes van de Nationale Bank voor de Vlaamse begroting 2013	46
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	47
VOORSTEL van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de indieningstermijn van actuele interpellaties betreft – 1672 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	47
Artikelsgewijze bespreking	48
VOORSTEL van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de beleidsbrieven betreft – 1673 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	48
Artikelsgewijze bespreking	48
VOORSTEL van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de afschaffing van de aankondiging van moties betreft – 1674 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	49
Artikelsgewijze bespreking	49

VOORSTEL van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat het legistiek advies betreft – 1675 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	49
Artikelsgewijze bespreking	49
VOORSTEL van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de adviserende rol van het Rekenhof betreft – 1676 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	50
Artikelsgewijze bespreking	50
VOORSTEL van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de invoeging van een procedure inzake de goedkeuring van gemotiveerde subsidiariteitsadviezen betreft – 1786 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	50
Artikelsgewijze bespreking	50
VOORSTEL van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de aan het Vlaams Parlement verbonden instellingen betreft – 1793 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	51
Artikelsgewijze bespreking	51
MOTIE van de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck betreffende een belangenconflict – 1836 (2012-2013) – Nr. 1	
Voorstel tot aanvulling van de agenda	51
ONTSLAG VAN EEN VLAAMS VOLKSVERTEGENWOORDIGER	52
VOORSTEL van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de indieningstermijn van actuele interpellaties betreft – 1672 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	53
VOORSTEL van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de beleidsbrieven betreft – 1673 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	54
VOORSTEL van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de afschaffing van de aankondiging van moties betreft – 1674 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	54
VOORSTEL van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat het legistiek advies betreft – 1675 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	54
VOORSTEL van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de adviserende rol van het Rekenhof betreft – 1676 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	55

VOORSTEL van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de invoeging van een procedure inzake de goedkeuring van gemotiveerde subsidiariteitsadviezen betreft – 1786 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	55
VOORSTEL van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de aan het Vlaams Parlement verbonden instellingen betreft – 1793 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	56
MEDEDELING VAN DE VOORZITTER	56
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	56
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	58
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	58

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.00 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Marijke Dillen, Marino Keulen: ambtsverplichtingen;

Els Robeyns, Katrien Schryvers: familieverbindingen;

Erik Arckens, Dirk Peeters, Khadija Zamouri: gezondheidsredenen.

■

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 60/11)

■

ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het akkoord met de Franse Gemeenschap betreffende de radiofrequenties

ACTUELE VRAAG van de heer Wim Wienen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het akkoord met de Franse Gemeenschap betreffende de radiofrequenties

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, vorige week bent u met de Vlaamse Regering op bezoek geweest in Namen bij de Franstalige collega's en u hebt daar een gezamenlijke ministerraad gehouden. Er zijn enkele dossiers op tafel gekomen die al lang meegaan, heikele dossiers zoals het cultureel verdrag tussen Vlaanderen en Wallonië, de Plantentuin in Meise en blijkbaar ook de radiofrequenties.

Al bijna twintig jaar zijn we bezig met die radiofrequenties: het feit dat de Franstalige zenders onze Vlaamse zenders hinderen, vooral in en rond Brussel. Vorig jaar heb ik u daarover een vraag gesteld, omdat men toen aan Franstalige kant dertien nieuwe frequenties in gebruik wou nemen zonder rekening te houden met mogelijke hinder voor de Vlaamse zenders. U klonk toen heel strijdbaar. We waren toen heel blij met uw antwoord, want u zei dat u het ook niet vond kunnen en u zou naar de Raad van State gaan. Dat hebt u ook gedaan.

Nu zijn we iets minder blij als we horen dat u vrijdag tijdens het bezoek aan de collega's hebt gezegd dat u de procedure bij de Raad van State wilt intrekken of invriezen en dat u via een gezamenlijke database van frequenties de problemen wilt detecteren.

Ik heb heel wat vragen, maar ik kan die in één vraag samenballen: wat hebt u precies afgesproken vorige vrijdag?

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, minister, collega's, ik stel vast dat u vorige vrijdag in een zeer 'goedjonstige' bui was, minister. Misschien heeft dat te maken met het feit dat we de kerstperiode naderen. Dan is de boodschap natuurlijk: vrede op aarde aan iedereen van goede wil. Maar laat nu dat net het probleem zijn, minister: wat de FM-frequenties betreft, is men aan de andere kant van de taalgrens niet van goede wil.

Wij hebben al een heel palmares van incidenten over de FM-frequenties met de Franse Gemeenschap. De heer Vandaele haalde net aan dat u naar de Raad van State bent gestapt om dertien frequenties van de Franse Gemeenschap aan te vechten. Nu zegt u plots dat u die procedures zult opschorten en dat u gaat samenwerken. U gaat werken aan een frequentiedatabank en spreken met de Franse Gemeenschap om het probleem op te lossen.

Ik denk dat het niet zo eenvoudig is. Toen ik dat hoorde, had ik een enorm déjà-vugevoel. Ik herinner me het Overlegcomité van 17 november 2006, waar ook een overkoepelend akkoord is gesloten tussen de Franse Gemeenschap, de Federale Regering en het Vlaamse Gewest over die FM-frequenties, het toepassen van de etherpolitie door het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (BIPT).

Gelet op alle slechte ervaringen die we hebben gehad, vraag ik me af wat u tot die 'goedjonstigheid' heeft gestemd, om toe te geven aan de Franse Gemeenschap, de klachten bij de Raad van State te begraven en nu plots te gaan samenwerken. Wat zijn de signalen die u hebt gekregen van de Franse Gemeenschap dat het op dit moment gaat lukken? Ik heb er behoorlijk weinig vertrouwen in.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Voorzitter, dames en heren, vrijdag zijn er inderdaad een aantal dossiers besproken op de gemeenschappelijke ministerraad. Ze werden de voorbije maanden zorgvuldig voorbereid. Eén dossier is dat van de radiofrequenties, waar we beiden, voor de radiozenders zowel in Vlaanderen als in de Franse taalgemeenschap, in een juridisch vacuüm terechtkomen.

Het klopt dat als nieuwe frequenties worden toegekend aan Franstalige zijde, wij naar de Raad van State gaan en schorsing en vernietiging van die beslissing vragen. Maar omgekeerd gebeurt dat ook. Negen frequenties uit het radiofrequentieplan zijn ondertussen, begin september, geschorst door de Raad van State. De Raad van State heeft toen ook duidelijke signalen gegeven aan beide gemeenschappen om te zeggen dat, zolang we geen goede samenwerkingsovereenkomst hebben waarin voorzien is en die al die aanspraken regelt, de raad in een moeilijk parket blijft zitten en de dossiers niet goed kan behandelen.

De druk om toch tot een win-winsituatie te komen, is dus groot, zeker en vast in het licht van de rechtszekerheid die ook onze radiozenders nodig hebben. Nu zijn er negen radiofrequenties uit het Vlaams radiofrequentieplan geschorst en dat levert toch een bepaalde rechtsonzekerheid op voor die radio's.

We hebben regelmatig overleg gehad met het kabinet van minister Laanan en de voorbije maanden is dat overleg in een stroomversnelling geraakt. We hebben een modus vivendi gevonden en een stappenplan gemaakt om eruit te geraken. Dat stappenplan bestaat er in de eerste plaats in dat we afspraken zullen maken om een gemeenschappelijke databank te maken. Er is nu geen gemeenschappelijke databank. Wij hebben onze data, zij hebben hun data, maar die worden niet uitgewisseld. We hebben nu afspraken gemaakt om één gemeenschappelijke databank te maken, waardoor we een heel correcte stand van zaken krijgen van alle toegewezen frequenties en ook van de storingen. Ten tweede is er ook afgesproken dat we met de ingenieurs van beide zijden tot één gemeenschappelijke berekeningsmethode zullen komen. Ten derde is er afgesproken dat op basis van die gemeenschappelijke berekeningsmethode alle frequenties waar geen probleem mee is,

opgelijst worden zodat we elkaar over die frequenties rechtszekerheid kunnen bieden en zodat we er op een pragmatische manier mee kunnen omgaan. En dan blijft de lijst van frequenties waarop wel storingen en problemen zijn nog over en daarover moeten we wel nog politiek trancheren.

Er is dus afgesproken dat er nu een samenwerkingsovereenkomst wordt opgemaakt waarin de basis van die samenwerking staat en dat we ondertussen aan de Raad van State vragen om de dossiers voorlopig te schorsen. Dat is ondertussen, op 6 december, gebeurd in een gemeenschappelijke brief van ons beider advocaten. We trekken de dossiers dus niet in, we blijven onze ijzers in het vuur houden, maar we schorsen langs beide kanten en vragen aan de Raad van State om nu geen verdere behandeling van die dossiers te doen. Op die manier krijgen we een beetje windstilte, een vredesmoment, dat ons alle kansen geeft om gemeenschappelijk tot een samenwerkingsakkoord te komen en om het tot in de details uit te voeren.

Mocht dat niet lukken – wat ik niet verhoop, want ik denk echt dat er nu wederzijds een goede sfeer is om de problemen op een pragmatische manier op te lossen –, dan kunnen de procedures nog altijd voortgezet worden, zowel door ons als door de Franse Gemeenschap voor de procedures die zij heeft ingesteld.

Ik ben er dus eigenlijk van overtuigd dat we hiermee een doorbraak hebben bereikt om toch, met respect voor elkaar, naar een win-winsituatie te zoeken, naar een manier om op een pragmatische manier om te gaan met de juridische geschillen die zich al 20 jaar lang ophopen, en vooral om rechtszekerheid te kunnen bieden aan al onze radiozenders.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, ik dank u. Het is ongetwijfeld nuttig om een gezamenlijke databank aan te leggen. Er is, denk ik, vandaag ook een databank van het BIPT. Het eigenaardige aan die dertien zenders waar we het over hebben, is dat twaalf ervan al in die databank zitten. Alleen is het zo dat men in de praktijk uitzendt met een veel hoger vermogen dan men zegt.

Als we het dan hebben over die dertien radiofrequenties, dan hebben we het over zenders met 9000, 10.000 of 20.000 watt terwijl bij ons een gewone radio met 100 tot 1000 watt toekomt. De grote zendmast van een landelijke omroep heeft ongeveer 40000 watt. Tussen de praktijk en de theorie ligt er natuurlijk altijd een kloof. Het is wel goed dat u zegt de ijzers in het vuur te houden. Dat is belangrijk.

U zegt dat wij daar ook schuld aan hebben. Het kan zijn dat wij hier of daar ook eens uit de bocht gaan – we zijn ook niet heiliger dan de paus. De cijfers van de Franstalige dossiers zijn echter indrukwekkend. Zo werden tien frequenties van VRT bedreigd, negen van JOE fm en twee van Q-music.

De heer Wim Wienen: Minister, ik ben enigszins verbaasd over uw goedgelovigheid. Ik ken u anders. Het verbaast me ook van de Vlaamse Regering als geheel. Net in die Vlaamse Regering zit een man die ook dacht dat hij de doorbraak had gemaakt. Ik heb het over een voormalig minister van Media, Geert Bourgeois om zijn naam niet te noemen. Na het overkoepelend overleg op het Overlegcomité van 17 november 2006 was minister Bourgeois ervan overtuigd dat dit de doorbraak was.

Tot nu toe zijn alle afspraken die al zijn gemaakt dode letter gebleven. Dat ligt niet aan de welwillendheid van de Vlaamse Regering die daar altijd is geweest. Minister Bourgeois heeft ooit zijn technici een hele vakantie vastgehouden om te kunnen onderhandelen met de Franse Gemeenschap en daar is nooit iets van gekomen.

Ik vroeg u welke signalen u hebt gekregen dat het dit keer wel zou lukken. Daarop heb ik eigenlijk geen antwoord gekregen.

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Minister, we moeten dit akkoord een kans geven. Dit akkoord is een goed voorbeeld van samenwerkingsfederalisme waarbij we respect hebben voor elkaars bevoegdheden en voor elkaar.

U hebt een akkoord, maar hoe zal dit akkoord passen in de behoefte- en marktanalyseopdracht die u in het kader van het nieuwe Vlaamse radiofrequentieplan wilt vastleggen en die uiteindelijk moet leiden tot de nieuwe erkenningsronde in 2016? We moeten eerst ons eigen huiswerk maken en pas dan kijken naar de overkant.

De voorzitter: De heer van Rouveroj heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroj: Minister, samenwerken is beter dan procederen. Deze afspraken zijn voor ons dan ook hoopvol. Ze moeten natuurlijk wel tot resultaat leiden. Voor zover ons bekend, zal er in 2016 een volledig nieuw Vlaams radiofrequentieplan zijn. We moeten ervoor zorgen dat tegen dan alle meningsverschillen zijn uitgeklaard zodat we alsnog niet opnieuw verzeild geraken in allerlei juridische geschillen.

De voorzitter: De heer De Coene heeft het woord.

De heer Philippe De Coene: Minister, ik begrijp uit uw antwoord dat er in tegenstelling tot wat de vraagstellers misschien suggereren, geen sprake is van een abdicatie van de kant van de Vlaamse Gemeenschap. Door een uitspraak van de Raad van State streeft u wel naar een duurzame overeenkomst met de Franse Gemeenschap.

Om te weten wat de reële impact is van de contentieux nu, is de vraag of er de voorbije jaren merkwaardig veel klachten daarover binnengekomen zijn bij de regulatoren. Ik wil graag weten waar het eigenlijk om te doen is.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Voorzitter, ik hoor graag dat het om een juridisch vacuüm zou gaan, maar ik heb de indruk dat er Franstalig zand in de ogen van de minister wordt gestrooid. Het zandmannetje van de vijf legendes is langsgekomen.

Dit dossier gaat al veel langer mee. Ik vermoed dat het ook nu niet zal worden opgelost. Volgens de minister is er veel druk om een win-winsituatie te creëren. Ik vind dit vreemd. Vlaanderen heeft in verband met dit dossier tot nu toe nooit krachtdadig gereageerd of opgetreden.

Het gaat hier om een agressieve frequentiepolitiek van Franstalig België, van Wallonië en Brussel, met als enige doel de eigen zenders storingsvrij tot over de taalgrens te duwen. De praktijk bewijst het. Er zijn genoeg klachten.

Volgens de minister gaat het om een win-winsituatie. Ik hoop eindelijk eens een minister van Media te zien of te horen die werk zal maken van de overtredingen van de RTBF in Wallonië. De RTBF richt haar signalen op een technisch verkeerde manier met veel te grote vermogens op Vlaanderen omdat het de bedoeling is die zenders tot aan de Nederlandse grens te laten ontvangen.

Minister, u bent de zoveelste minister aan wie ik deze vragen stel. Wanneer zal iemand eens optreden? Voor het overige meen ik dat u in verband met dit dossier in slaap wordt gewiegd.

Minister Ingrid Lieten: Ik ben het eens met de heer van Rouveroj. Het is belangrijk dat we nu in elk geval proberen tot een compromis te komen. Op die manier kunnen we het landschap wat uitzuiveren. Dit zou de beste voorwaarden creëren. Op basis van de impactstudie zal een nieuw frequentieplan voor ons radiolandschap worden opgesteld. Dit nieuw frequentieplan moet de komende jaren stabiliteit creëren.

Ik ben het niet eens met de mensen die enigszins pessimistisch zijn ingesteld. Ik heb duidelijk vermeld dat ook tegen ons procedures worden ingeleid. We zitten in een juridisch opbod: telkens als een gemeenschap iets doet, stapt de andere gemeenschap naar de Raad van State. Dat is ook niet goed voor de rechtszekerheid van onze radiozenders.

Ik zal mijn best blijven doen om tot een aanvaardbare werkwijze te komen. Ik heb dat in 2010 al geprobeerd. Ook voormalig minister van Media Bourgeois heeft hieraan gewerkt. Tot nu toe zijn we nog niet ver geraakt. Nu is dat veranderd. We hebben een werkwijze afgesproken. Beide advocaten hebben gemeenschappelijk een brief aan de Raad van State geschreven. Langs beide zijden is een duidelijk engagement uitgesproken. Dat is allemaal duidelijk meegedeeld. Ik ben dan ook veeleer hoopvol ingesteld. Er is een wil om te komen tot een aanvaardbare oplossing die iedereen respecteert. Ik zal daar absoluut aan blijven werken.

Ik wil ook nog even op de opmerkingen van de heer Vandaele en de heer De Coene ingaan. Er wordt natuurlijk veel gezegd. Ik krijg heel wat informele meldingen van mensen die me meedelen dat bepaalde zenders met een te groot vermogen uitzenden. We melden die mensen telkens dat er een procedure bestaat en dat ze bij de VRM een klacht kunnen neerleggen. We moeten echter vaststellen dat niemand dat uiteindelijk doet. Misschien is iedereen een beetje in hetzelfde bedje ziek. Wie een klacht indient, moet zelf natuurlijk volledig clean zijn. Anders dreigt de boemerang terug te komen.

In het huidig landschap vormt het juridisch opbod in feite de regel. Er is een groot verschil tussen wat formeel en wat informeel wordt gezegd. Het lijkt erop dat we met beide gemeenschappen proberen hier op een transparante wijze duidelijkheid in te verschaffen. Dit is in het belang van de rechtszekerheid van de radiozenders en in het belang van de luisteraars van al die radiozenders.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, we hopen natuurlijk dat u dit keer slaagt. Uw voorgangers zijn er niet in geslaagd. Misschien is de tijdgeest nu anders. Ik ben in elk geval minder optimistisch dan u. Ik wil dan ook met een korte anekdote afronden.

Enkele dagen geleden hebben een paar mensen van de commissie Media een werkbezoek aan de VMMA afgelegd. Daar is ons een leuke anekdote verteld. De baas van een of andere Franstalige zender heeft een optrekje in Knokke. Hij heeft dan maar het vermogen van zijn zender verzwaaard. Hij vindt immers dat hij die zender ook moet kunnen ontvangen als hij naar zijn optrekje in Knokke rijdt.

Indien u tegen een dergelijke mentaliteit moet opboksen, vrees ik dat een duurzame oplossing er nog lang niet is.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, ik wil nog drie opmerkingen maken.

Mijnheer Yüksel, u mag dergelijke opmerkingen niet meer maken. Zeker als ik rechtsta, mag u niet meer beweren dat dit een goed voorbeeld van samenwerkingsfederalisme zou zijn. Ik zou van het schrikken kunnen omvallen. In dit onzalige land is er niet zoiets als samenwerkingsfederalisme. Dat is in dit land een contradictio in terminis.

Minister, ik kan in het verre Antwerpen – toch een heel eind van Luik en de andere Waalse gemeenten – nog altijd perfect Franstalige zenders ontvangen. Maar in de eigen Vlaamse hoofdstad, Brussel, kan ik heel moeilijk de eigen openbare omroep ontvangen. Dat is vandaag nog altijd een probleem.

Wat uw houding in dit dossier betreft, zouden we kunnen denken dat u katholiek bent en het evangelie toepast, dat zegt dat u, wanneer men u op de ene wang slaat, u de andere wang moet aanbieden. Maar die optie heb ik geschrapt, want als socialiste zou het mij verbazen dat u katholiek bent. Dus kan ik maar één conclusie trekken: u bent totaal naïef in dit dossier. Dit zal de zaak niet vooruithelpen. U hebt u spijtig genoeg laten rollen in het Elysette. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de eventuele overheveling van een 'voorhoede' van federale ambtenaren ter voorbereiding van de uitvoering van de zesde staatshervorming

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Minister, verschillende vragen deze namiddag gaan over de hoogmis van vorige vrijdag, namelijk de ministerraad tussen de Vlaamse Regering, de regering van het Waalse Gewest en die van de Franse Gemeenschap. Een van de elementen uit die ministerraad betreft het pleidooi om vanuit de federale overheid een soort 'voorhoede', zoals men dat noemt, een falanx van topambtenaren naar de deelstaten te sturen, om de zesde staatshervorming en de overdracht van de bevoegdheden mee voor te bereiden.

Hebben wij dan zelf niet voldoende expertise in huis? Onze administratie heeft toch ook al op verschillende momenten zeer degelijke fiches gemaakt? Moet ik dit zien in het kader van uw uitspraak van eind augustus, dat u niet graag zou hebben dat, wanneer er bevoegdheden overkomen, het 'lagere' personeel van ambtenaren zou overkomen?

Bovendien hebt u die fiches nog niet. Wat moeten die ambtenaren dan gaan doen, en op basis waarvan? U zegt dat er vanwege de federale overheid nog altijd geen fiches zijn gekomen van hoe de overdracht van bevoegdheden nu precies gaat verlopen. Wanneer zouden die moeten komen? In welk kader? En heeft onze eigen administratie dan te weinig expertise?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Uw vraag verwondert mij, mijnheer Van Hauthem, omdat ik niets nieuws heb gezegd. Het enige nieuwe is dat mijn Waalse collega akkoord gaat met mijn voorstel. Wat u hier aanhaalt, heb ik al diverse keren geformuleerd. We hebben dat zelfs besproken tijdens de commissiezitting over de beleidsbrief. De heer Vanlerberghe heeft het daar toen nog over gehad. Het is dus geen nieuw gegeven.

U schijnt te twijfelen aan de noodzaak om een voorhoede van ambtenaren binnen te krijgen. U schijnt ook te twijfelen aan de noodzaak om er bij overdracht van personeel voor te zorgen dat het een evenwichtig samengesteld geheel is.

Het is bij de overdracht van bevoegdheden absoluut noodzakelijk dat mensen die het dossier en de materie kennen, vooraf gestuurd worden om alles voor te bereiden. Wij hebben natuurlijk bekwame ambtenaren bij ons, maar die doen niet noodzakelijkerwijs het werk dat nu op federaal niveau gebeurt. Het is echt wel nodig dat dit voorbereid wordt.

Als je een nieuw bedrijf vestigt in het buitenland, stuur je mensen vooraf om alles voor te bereiden, zodat, op het moment dat daar mensen aangeworven worden, de zaken vlot kunnen starten. Hoe ga je dat inpassen in je informatica? Hoe ga je synergieën zoeken? Hoe ga je meer efficiëntie krijgen? Dat is allemaal bijzonder belangrijk. We hebben daar ervaring mee. Dat is destijds gebeurd, zij het te laat, met Landbouw. Dat is gebeurd met de verkeersbelasting. Dit moet geregeld kunnen worden, om een efficiënte, bestuurskrachtige, goede overdracht van mensen voor te bereiden.

Ten tweede, wij zeggen dat wij een evenwichtig staal moeten krijgen. Ofwel komt de hele dienst over, ofwel is dat niet zo en kunnen mensen kiezen. Zullen er mensen naar Mobiliteit gaan? We hebben daar minder goede ervaringen mee. We hebben in 2006 de lokale verkiezingen moeten organiseren zonder dat iemand van het federale niveau die daar ooit aan had meegewerkt was overgekomen. Met de Lambermontakkoorden zijn 3 ambtenaren van niveau A overgekomen. Bij de verkeersbelasting zijn er op ongeveer 280 mensen 7 van niveau A overgekomen, alle anderen waren van niveau D. Al mijn respect voor de mensen van niveau C en D, maar om beleid te voeren heb je niveau A en B nodig. Dat is mijn zorg, en wij delen nu die zorg met onze Waalse collega's.

De heer Joris Van Hauthem: Minister, dank u voor uw antwoord. Hoe moet het nu verder? U hebt al in augustus die zorg geformuleerd. Nu zegt u dat die zorg ook door uw evenknie in de Franse Gemeenschap wordt gedeeld en dat dat dan een vraag is aan de Federale Regering. Maar in welk kader? Hangt dat samen met de vraag naar de fiches voor het einde van het jaar? Hoe zit het met de timing? Hoe gaat u dat hard maken?

De voorzitter: De heer van Rouveroij heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Minister, u weet dat Open Vld erop aandringt om in de Vlaamse begroting een provisie in te schrijven met het oog op de voorbereiding van de zesde staatshervorming. Maar telkenmale krijgen we van de Vlaamse Regering het antwoord dat dit niet kan, dat het niet nuttig en niet wenselijk is omdat er nog onzekerheden zijn met betrekking tot de aard en de juiste perimeter van de bevoegdheden en met betrekking tot de middelen. Groot was dus mijn verbazing dat u met de Waalse Regering bent overeengekomen om, ter voorbereiding van de zesde staatshervorming, een voorhoede van federale ambtenaren te vragen. De onzekerheid waarop u zich steeds beroept voor de centen, geldt ook voor de mensen. Ik ervaar hier een nieuw standpunt. Dat is voortschrijdend inzicht, en dat is alleen maar te waarderen. Als het nu kan voor de mensen, mag ik er dan van uitgaan dat u het ook zult doen voor de centen? Zult u in de begroting 2013 een provisie inschrijven met het oog op de voorbereiding van de zesde staatshervorming?

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Ik sluit mij aan bij de commentaar van de heer van Rouveroij. Wat betreft die avant-garde, vraag ik mij af wie de federale ambtenaren die bij ons die staatshervorming komen voorbereiden, zal betalen. Is daar een budgettaire voorziening voor? Vallen zij nog steeds ten laste van de federale overheid of komen zij, wanneer zij hier het werk komen voorbereiden, ten laste van onze begroting?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, '12.12.12' wordt de dag van het samenwerkings-federalisme. Zo lijkt het tenminste wanneer ik de actuele vragen van vandaag bekijk.

Het is op zich een goede zaak dat de Vlaamse Regering een stap zet en probeert die staatshervorming goed voor te bereiden. Voorzienig zijn is in deze zaak goed. Minister, hoe zult u de organisatie van de Vlaamse administratie daarop enten en aanpassen? Is dat de volgende stap?

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Minister, de noodzaak om de staatshervorming en de overdracht goed en tijdig voor te bereiden is al een paar keer geïllustreerd, met minder goede voorbeelden in het verleden maar ook met de beslissingen van de Vlaamse Regering daarover. Staatssecretaris van Ambtenarenzaken Hendrik Bogaert heeft al het positieve signaal gegeven dat hij daaraan wil meewerken. Minister, hoe zal die voorhoede concreet kunnen werken? Is het een gezamenlijke taskforce die dat voor alle betrokken domeinen samen bekijkt, of is het veeleer een één-op-éénrelatie, waarbij een ambtenaar contact opneemt met een andere leidinggevende ambtenaar, of met een aangeduide transitieambtenaar? Is het veeleer een groepskwestie, of zal het van departement tot departement moeten gebeuren? Als het om een taskforce gaat, zijn dan de Vlaamse ambtenaren die er deel van zullen uitmaken al gekend?

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, er zijn een aantal vragen over hoe het zal gebeuren. Ook dit hebben we in de commissie behandeld. Eerst moeten we afwachten wanneer de bijzondere wetten in het federale parlement zullen worden goedgekeurd. Ik ga ervan uit dat dat medio 2013 zal gebeuren. Vervolgens moeten er uitvoeringsbesluiten komen. Aan de hand van die uitvoeringsbesluiten zullen we weten wanneer de effectieve overdrachten gebeuren. Dat is in het verleden ook zo geweest. Wanneer worden bevoegdheden, mensen,

middelen, gebouwen overgedragen? In het verleden is dat soms gefaseerd verlopen, maar daar hebben we geen zicht op. We zijn vragende partij om er tekst en uitleg over te krijgen.

Wat we nu geponeerd hebben, is een algemeen principe. Of de overdracht van mensen, middelen, bevoegdheden gebeurt op 1 januari 2014 of bij hypothese op 1 januari 2015, toch vinden wij het belangrijk dat er vooraf – en dat hoeven geen top- of leidend ambtenaren te zijn – een aantal ambtenaren per beleidsdomein komen die de zaken kennen, die de stand van zaken van het beleid kunnen geven, die met onze ambtenaren kunnen nagaan hoe je dit aanpast in het beleid, wat er nodig is aan logistiek en informatica. Bij Verkeersbelasting hebben wij een handmatig gedreven dienst van 280 mensen overgekregen, terwijl minister Muyters die dienst informatiseert. Het is dus belangrijk om te weten of er moderne informatica is of niet. Nog eens: het zou niet goed zijn voor de efficiëntie en niet goed zijn voor de bevolking, als op dag één er plotseling duizend, tweeduizend, drieduizend, vierduizend of zelfs tot vijfduizend mensen overkomen zonder dat je weet hoe je dit gaat aanpakken. Iedereen kan toch wel onderschrijven dat je dit beter vooraf voorbereidt.

Wie dat betaalt – en het gaat over een klein aantal mensen –, lijkt me in dat grote geheel van minder belang. Het lijkt me logisch dat als mensen gedetacheerd worden, de loonkorf ook meekomt, maar op een totaal van duizenden mensen zal dit niet het grootste struikelblok zijn. Het is beter dat je vooraf mensen krijgt, dan dat je zelf tijdelijk mensen moet aanwerven terwijl de expertise er is. Dat is de basis van de redenering die wordt gedeeld door onze Waalse collega's.

Collega van Rouveroij, u trekt dit samen met collega Vereeck open naar een provisieaanleg. U weet dat deze regering dit niet doet. Wij voeren een beleid van evenwicht en we zorgen dat ons budget in evenwicht is. We doen wat heel veel economen bepleiten: we blijven investeren. We zorgen dat er voldoende publieksinvesteringen zijn. Ik denk dat dit een heel goede voorbereiding is. Voor de rest weten we nog niet welke middelen er zullen overkomen. We horen dat de federale overheid zegt dat ze niet 100 euro gaat overdragen, maar misschien maar 90 euro. Het eerste wat je dan doet, is nagaan hoe je efficiënter kunt werken en met minder geld hetzelfde kunt bereiken. Nu een provisie aanleggen zou in deze budgettaire tijden absoluut niet verantwoord zijn. Wij geven binnen de Europese Unie een voorbeeld door een evenwicht te hanteren en door te blijven investeren. Het is een goede zaak dat we dit op die manier doen. Het ene houdt echt geen verband met het andere.

Ik denk dat ik hiermee geantwoord heb op alle vragen en dat het duidelijk is wat wij voor ogen hebben.

De heer Joris Van Hauthem: Minister, uw laatste opmerking kan ik niet delen. U zegt dat u uitgaat van het algemeen principe dat het beter zou zijn om de expertise al op voorhand binnen te halen vooraleer een en ander effectief naar hier komt. Goed, maar dat is een algemeen principe.

Waarover gaat het? U hebt nog geen duidelijkheid over welke bevoegdheden het gaat, over welke centen het gaat, over de timing. Staatssecretaris Bogaert heeft inderdaad positief gereageerd, maar hij moet het nog voorleggen aan zijn twee ministers van Institutionele Hervormingen. Dit lijkt me dus een algemeen principe waar men op zich misschien niets op tegen kan hebben, maar dat baadt in die wollige sfeer – en dat hebben we ook bij de vorige vraag gezien – van wat er vrijdag allemaal is gebeurd. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Karin Brouwers tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de mediacampagne Vlot Vlaanderen en de mogelijke oplossingen om de mobiliteit in Vlaams-Brabant en Brussel te verbeteren

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Mevrouw Karin Brouwers: Voorzitter, minister, collega's, maandag startte de provincie Vlaams-Brabant met een grote mediacampagne 'Vlot Vlaanderen'.

De bedoeling is aandacht te vragen voor de mobiliteitsproblematiek in deze regio rond Brussel, een problematiek die alle Vlamingen treft. Het is ook de bedoeling een draagvlak te creëren voor mogelijke oplossingen, voor werken die nodig zullen zijn om dat te verhelpen. Er is een website gemaakt. Er komen radiospotjes en advertenties. Het is een grote campagne.

Op die website staan er heel wat cijfers. Ik zal die natuurlijk niet allemaal hier vermelden, maar toch even uw aandacht. Voorzitter, u als Limburger, weet u bijvoorbeeld hoeveel dagen per jaar u verliest in het verkeer om van Limburg naar Brussel te rijden? Vijf volle werkdagen. Minister, voor de West-Vlamingen is het zo mogelijk nog erger: u verliest zeven dagen. Bedenk eens welke andere mooie dingen u zoal zou kunnen doen op die zeven dagen. Economisch en ecologisch gezien is dat toch wel een grote kost. We moeten daar met zijn allen toch wat aan doen. Op 25 mei 2011 hebben we in dit parlement ook een voorstel van resolutie goedgekeurd, met aanbevelingen aan de regering voor een aanpak van dat probleem. We hebben toen gepleit voor een totale, multimodale, innovatieve en intergewestelijke aanpak. We hebben regelmatig updates gekregen over de vraag hoever het nu staat met toekomstige mogelijke werken aan de ring, over fietsverbindingen, over openbaar vervoer. Onlangs zijn hier nog hele mogelijke tramlijnen voorgesteld. Dat moet allemaal nog worden onderzocht.

Minister, die Vlaamse campagne Vlot Vlaanderen was bijna een noodkreet van een provincie. Hebt u nu nog bijkomende aankondigingen over hoe het vooruitgaat met de geplande oplossingen? We zouden immers graag hebben dat het vooruitgaat in Vlaams-Brabant, niet alleen voor de Vlaams-Brabanders, maar voor al die mensen die elke dag van zo ver naar Brussel moeten pendelen.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mevrouw Brouwers, ik apprecieer enorm dat de provincie Vlaams-Brabant een eenduidig signaal geeft over de maatregelen die ze vraagt. Ze vraagt een multimodale aanpak. Dat is zeer goed. Ik zie een zeer duidelijk standpunt over de werken die moeten gebeuren op de Brusselse ring. Ik zie een duidelijke vraag naar fietspaden en naar openbaar vervoer. Wat dat betreft is er geen probleem, maar uiteraard zal een campagne de problemen niet oplossen. Met een campagne alleen komen we er niet. Er moeten concrete realisaties zijn.

Ik verwijs ter zake naar de talrijke rapporten die ik al overal heb moeten voorstellen, en naar de discussies in de commissie. Wat de wegen betreft, verwachten we, eind dit jaar nog, als het enigszins kan, een goedgekeurd milieueffectrapport (MER). Dan kunnen we natuurlijk een beslissing nemen over de ring in Brussel. Des te multimodaler, des te beter: ik ben het daar absoluut mee eens. U hebt er zelf naar verwezen: enkele weken geleden nog maar hebben we de milieueffectrapportage opgestart over potentiële tramlijnen. Ter zake wordt nu ook de maatschappelijke kosten-batenanalyse gemaakt. Sinds een tijd is er sprake van extra busverbindingen in het kader van het Strategisch Actieplan voor de Reconversie en Tewerkstelling in de Luchthavenregio (START). Deze ochtend hebben we ook een primeur voorgesteld, samen met het Brusselse Gewest en de provincie Vlaams-Brabant. We hebben een studie laten doen om een geïntegreerd fietspadenplan, een fiets-GEN te maken. Dat is deze ochtend voorgesteld door het studie bureau TIMENCO. Dat is een schitterend dossier. Er zijn een aantal prioritaire fietslijnen geselecteerd. Het is nu de bedoeling dat, als we nog

fietspaden aanleggen, die geïntegreerd worden aangelegd, in goede samenwerking tussen Brussel, de provincie en Vlaanderen.

Mevrouw Karin Brouwers: Ik vind dat fiets-GEN en dat dossier van de tramlijnen, waarmee men natuurlijk ook in Brussel moet landen, perfecte voorbeelden van samenwerkingsfederalisme. Mijnheer Wienen, u let niet op, maar ik heb daarnet begrepen dat u dat woord niet zo graag hoort. (*Opmerkingen van de heer Wim Wienen*)

Minister, ik vind het zeer goed dat er eindelijk ook met Brussel wordt samengewerkt met betrekking tot die moeilijke mobiliteitsproblematiek. Brussel kan misschien een witte vlek op een kaart zijn, maar in het echt is dat geen witte vlek. De verbindingen voor zowel wagens als openbaar vervoer en fietsen lopen door Brussel, dus we zullen goed moeten samenwerken. Het verheugt me te vernemen dat u vandaag net dat fiets-GEN hebt aangekondigd. Ondertussen heb ik dat deze middag kunnen lezen. Het ziet er inderdaad zeer beloftevol uit, waarvoor dank.

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Minister, met alle respect voor de fiets-GEN-verbindingen die u terecht nastreeft, dans u toch een beetje rond de hete brij. De provincie heeft nogmaals bevestigd dat ze wel degelijk kiest voor een scenario waarbij de Brusselse ring wordt ontubdeld. Wat mij verbaast, is dat dit moet komen van de provincie Vlaams-Brabant die net als u weet hoe belangrijk dat is. Ik vermoed dat uw vraag is ingegeven door de vrees dat het scenario van de ontubbeling niet zal worden geselecteerd.

Minister, zult u de vooropgestelde timing voor de optimalisering van de ring, zoals u die hebt aangekondigd in de commissie, en het huidige plan van aanpak respecteren? Zult u daar op korte termijn de nodige middelen voor vrijmaken en de beslissingen nemen die nodig zijn om snel te kunnen overgaan tot een operationalisering van de ontubbeling?

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Minister, u zegt dat het een campagne is van de provincie Vlaams-Brabant. Dat klopt, maar het is niet zomaar een campagne. Het is een merkwaardige campagne waarin de provincie Vlaams-Brabant zeer duidelijk de visie weergeeft op de mobiliteit van niet alleen de Brusselse ring, maar ook van de hele regio en alle inwoners van heel Vlaanderen die daarmee worden geconfronteerd. Merkwaardig in de campagne is ook dat men een oproep doet aan iedereen om actief mee te werken aan het aanpakken van de mobiliteitsdruk in die hele regio.

Minister, het is in de eerste plaats een campagne vanuit de provincie Vlaams-Brabant met de bedoeling om resultaat te hebben. In hoeverre zult u naast het halen van een bepaalde timing, verder overleg met de provincie organiseren? Dit is cruciaal in het hele verhaal. Ze hebben een duidelijke visie gestipuleerd in deze campagne. Laten we hier dan ook heel duidelijk over zijn.

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Minister, we hebben in ons voorstel van resolutie aangekaart dat dit een zeer groot probleem is voor Vlaams-Brabant en heel Vlaanderen. Deze campagne bewijst dat nog maar eens. U zegt dat u tegen het einde van dit jaar het strategisch milieueffectenrapport verwacht. Mogen we daar al een uitspraak over verwachten? Wanneer komt er een uitspraak? Hoe zal het verdere traject verlopen?

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Ik hoor hier van alles vertellen over die campagne: een merkwaardige campagne, een campagne die bewijst dat er een probleem is. Het is een campagne van een provincie die volop aan het zoeken is naar bevoegdheden, en aan zelfinvulling probeert te doen om haar nut te bewijzen aan de buitenwereld. Mijnheer

Dehaene, ik weet dat u gedeputeerde wordt en dat u uw eigen stiel moet promoten. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Minister, ik durf ook iets positiefs te zeggen over CD&V-beleids mensen in de Vlaamse Regering. De spitsstroken die op de E314 en de E40 komen, zijn zaken die u effectief hebt gedaan en die de regio van het arrondissement Leuven en Vlaams-Brabant ten goede komen. Dat er een probleem is met de mobiliteit op de ring rond Brussel, weten we hier al lang, maar we moeten eens beslissen. Ofwel zal de provincie zich daarmee bezighouden, ofwel zal het gewest dat doen. Ik weet een ding: hoe meer mensen zich daarmee bezighouden, hoe moeilijker het wordt. (*Applaus bij LDD en het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister, we hebben allemaal kennis genomen van de campagne die is opgestart door het vorige provinciebestuur, maar u mag zich niet in de war laten brengen. U zou wel eens in de verleiding kunnen komen om de optie te kiezen voor de verbreding van de ring rond Brussel. Ik wil even diezelfde provincie citeren, met name de dienst Mobiliteit van de provincie Vlaams-Brabant: “De fiscale maatregelen openbaarvervoersverbindingen en fietsverbindingen zorgen voor een verbetering. Infrastructurele maatregelen slagen er niet in om een verbetering te genereren.” Die infrastructuurmaatregelen zijn de verbreding van de ring rond Brussel of een ander, veel gekker idee, namelijk een dubbeldeksweg rond Brussel.

Minister, allemaal goed en wel dat er nog snel een campagne wordt opgestart maar laat u niet in de war brengen: u moet u baseren op de duidelijke richtlijnen op het vlak van gezondheid en verkeer om een definitieve beslissing te nemen over de ring rond Brussel.

Minister Hilde Crevits: Collega’s, ik ben eigenlijk een beetje in de war. Mijnheer Bouckaert, maak u geen zorgen, als ik in de war ben, ben ik nog redelijk normaal, hoor. Of ik dan op mijn best ben, zal ik u niet laten beoordelen.

Sta me toe mijn redenering af te maken. Ik ben in de war. We spreken hier over een campagne die de provincie Vlaams-Brabant heeft gelanceerd. U weet waarschijnlijk ook dat vanaf 1 januari de partij Groen deel zal uitmaken van het provinciebestuur. En de heer Sanctorum heeft een oranje trui aan! Ik dacht: we zijn nu door alle problemen en alle vragen die in de toekomst zullen worden gesteld.

Collega’s, er zijn mensen die zeggen: hoe meer mensen zich bemoeien met iets, hoe slechter. U moet die campagne van de provincie Vlaams-Brabant eens bekijken. Ik zie daar een zeer duidelijk pleidooi in voor zaken die wij in Vlaanderen absoluut en liefst zo snel mogelijk willen realiseren. Ik geef een paar voorbeelden. Men pleit voor een multimodale aanpak. Er zijn mensen die me vragen wat ik daarmee bedoel, onder andere mevrouw De Wachter. Men zegt dat ik alleen maar spreek over de ring. Dat is niet waar. Ik heb zelf in mijn antwoord gezegd dat ik absoluut wil dat we in Vlaams-Brabant de toekomst voorbereiden door multimodaal te gaan werken. De provincie vraagt dat en dat is ook wat ik wens.

We hebben vanmorgen het fiets-GEN voorgesteld. Dat is een netwerk met verbindingen naar en rond Brussel. Er is ook heel veel fietsverkeer in de Rand. De grote kans of opportuniteit zit juist in het feit dat heel veel fietsverplaatsingen perfect kunnen gebeuren omdat nu zoveel verplaatsingen korter zijn dan 15 kilometer maar iedereen in de wagen kruipt. Ik heb dat trouwens ook in de commissie uitvoerig meegedeeld. Het potentieel is enorm. We moeten daarin investeren.

Nieuw is dat we dat nu samen doen met de provincie. U weet dat de provincie het fietspadenbeleid subsidieert. Alle fietspaden die op gemeentelijke grond liggen en strategisch deel uitmaken van dat netwerk, kunnen perfect worden gesubsidieerd door de provincie. Het is dus evident dat ze daarbij betrokken zijn.

Wie zich zorgen maakt over de vraag of ik wel zal overleggen met de provincie, kan ik geruststellen. De voorgedragen gedeputeerde, die naar ik meen vandaag zijn laatste vergadering in het Vlaams Parlement doorbrengt – houd u niet in om te applaudisseren –, was vanmorgen op mijn kabinet. Wij hebben vanmorgen al een communicatie gedaan. *(Opmerkingen van de heer Peter Reekmans)*

Mijnheer Reekmans, u hebt daarnet een sterk pleidooi gehouden voor samenwerking. Wel, dat is wat we nu aan het doen zijn, niet alleen met Brussel maar ook met de provincie Vlaams-Brabant.

De vragen over de ring zijn zeer terecht. Mevrouw De Knop en mevrouw Eerlingen, u hebt terecht de bedenking gemaakt dat we vooruit moeten met dat dossier. Dat is absoluut juist. Maar u weet dat het strategisch MER eerst moet worden goedgekeurd en gevalideerd door de Milieucel. Ik houd daar de pen niet vast, maar we hebben gezegd dat we wensen dat die validatie er dit jaar is. Die timing kan blijkbaar nog altijd worden gehaald. Daarna kan de Vlaamse Regering een keuze maken voor een scenario.

Collega's, mijn mening daarover is bekend. Ik ben absoluut van oordeel, en het is mijn grote voorkeur, om het doorgaand verkeer van het lokaal verkeer te scheiden omdat de ring absoluut verkeersveilige ingrepen nodig heeft. Er zijn niet alleen elke dag files, er gebeuren ook heel wat ongevallen. De kleinste calamiteit zorgt voor een nog grotere escalatie van de files. Maar we moeten de procedures volgen. Dat betekent dat het milieu-effectenrapport moet worden opgeleverd. Daarna kunnen we de juiste keuzes maken.

Mijnheer Reekmans, dank u voor het complimentje. Het wordt steeds beter. Dat is zeer fijn. Ik ben ook blij met uw steun voor de spitsstrook. Daar zal uw woonplaats wel niet vreemd aan zijn. Ik ben het niet met u eens als u zegt dat de campagne van de provincie geen nut heeft.

Voor mij is het zeer belangrijk dat we eensgezind spreken. Wat die provincie betreft, moeten we onderstrepen dat we consequent blijven investeren in Vlaams-Brabant. Ik kan niet in één nacht alles oplossen, maar de campagne ondersteunt zeer sterk wat we in Vlaanderen willen realiseren.

Mevrouw Karin Brouwers: De campagne wordt getrokken door de provincie Vlaams-Brabant, maar loopt wel in samenwerking met de economische actoren zoals de Provinciale Ontwikkelingsmaatschappij (POM) en het Regionaal Sociaal-Economisch Overlegcomité (RESOC).

De economie in Vlaams-Brabant staat onder druk door de vele files. De provincie kaart het aan, maar heeft niet de bevoegdheid om te beginnen werken aan de ring, ze stuit hier op haar bevoegdheidsgrenzen. Het is aan Vlaanderen om dat te doen. Daarom speel ik de vraag vlotjes door aan u, minister.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

MOTIE van de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck betreffende een belangenconflict
– 1836 (2012-2013) – Nr. 1

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Joris Van Hauthem bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, ik wil een voorstel tot aanvulling van de agenda doen. De aanvulling betreft een motie met betrekking tot een belangenconflict ten aanzien van de begroting van de Franse Gemeenschap. Die gemeenschap schrijft opnieuw middelen in om het Franstalig onderwijs in Voeren te subsidiëren. Dat is opnieuw een inbreuk op het territorialiteitsbeginsel.

De voorzitter: Ik stel voor dat we ons straks over dit voorstel tot aanvulling van de agenda uitspreken.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mercedes Van Volcem tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de problemen met betrekking tot het registreren van de meterstanden voor zonnepanelen op de website van de VREG

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Minister, de zonnepanelen blijven u achtervolgen en ook de resultanten van de site. De site van de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) is offline moeten gaan omdat er geknoeid kon worden met de cijfers. Men kon de site gisteren gedurende vier uur, van 18 uur tot 22 uur, als het ware aanpassen, niet alleen de meters maar ook de rekeningnummers.

Dat zoiets kan gebeuren met een overheidssite schokt het vertrouwen van 200.000 Vlamingen. Zij moeten hun cijfers daar heel nauwgezet invoeren. Ook ondernemingen moeten hun gegevens daar ingeven. Hun vertrouwen is geschaad, niet alleen omdat alle gegevens van derden konden worden ingekeken, maar ook omdat het over de centen van mensen gaat.

Ik vraag een antwoord van u, minister. Het gaat absoluut niet goed in Vlaanderen.

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Voorzitter, collega's, wat was er nu juist aan de hand? We werken met een extern softwarebedrijf. Ze hebben aanpassingen gedaan in de software, er is een programmeercode op de site gezet. Het gaat trouwens om de certificatedatabank van de VREG, niet om de site van de VREG zelf. Daar zat blijkbaar een programmeerfout in. De mensen konden toegang krijgen tot gegevens die niet louter voor hen bestemd waren. Een kwartier na het melden van de fout is de site al offline gegaan. Het is vrij snel gegaan.

Ik heb meteen laten uitzoeken hoeveel gegevens er zijn veranderd. Ik heb vlak voor ik naar hier kwam de resultaten gekregen. Er zijn geen gegevens van installaties gewijzigd in die uren. Er zijn geen transacties van certificaten uitgevoerd. Er zijn 21 nieuwe meterstanden voor zonnepanelen ingegeven. Eén persoon heeft zijn rekeningnummer aangepast, maar niet de getallen, hij heeft er gewoon streepjes tussen gezet.

We gaan nu – wellicht vandaag nog – de gecorrigeerde versie van de site opnieuw online zetten. Elke wijziging die is gebeurd in die periode, die 21 meterstanden, gaan we annuleren. We gaan die 21 mensen door de VREG laten contacteren met de vraag om nogmaals de gegevens door te geven, zodat we zeker zijn van de juistheid.

Het ziet ernaar uit dat dit een probleem is geworden zonder veel erg. Maar mevrouw Van Volcem, dit betekent niet dat ik – net als u – dit geen ernstige fout vindt. Als er schadegevallen worden gemeld, zullen er stappen worden gezet ten aanzien van de firma die onder contract ligt met de VREG om ervoor te zorgen dat alles foutloos, en met bescherming van de privacy zal gebeuren.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Minister, het is niet de eerste keer dat er problemen waren met de site. Er was al een probleem waarbij een verkeerde tool van Eandis was gekoppeld, en waarbij toen 400 mensen te veel geld hadden gekregen, en andere mensen te weinig. Als Vlaams minister van Energie bepleit u een factuur die beperkt moet blijven, en dan moet men zeker met de groenestroomcertificaten – het middel dat op de factuur van de gewone klant komt – zeer omzichtig omspringen.

Als de factuur niet meer leesbaar is, als de mensen hun factuur niet meer begrijpen, en als de manier van input niet sluitend is, dan draagt u toch een hele grote verantwoordelijkheid. Minister, u hebt heel geluk gehad, want zelfs op 15 minuten kun je elektronisch een hele bank leegplunderen, dus ben ik heel gelukkig dat er niet veel is gebeurd. Maar evengoed konden 200.000 mensen de dupe zijn, en in hun vertrouwen zijn geschokt.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Minister, naar aanleiding van dit voorval denk ik dat we ons moeten bezinnen over het nut en de noodzaak van een uniek loket voor het doorgeven van meterstanden. Vandaag moet een klant zijn meterstanden doorgeven aan de netbeheerder, en de productie van zijn zonnepanelen moet hij doorgeven aan de VREG. Het zou zinvol zijn om dat in een hand te brengen, zeker als we straks de slimme meters krijgen, die wel de injectie op het net via de netbeheerders gaan doorgeven in plaats van via de VREG. Het wordt heel ingewikkeld voor de consument, en van dit voorbeeld kunnen we misschien gebruik maken om eens te verkennen hoe we tot een uniek loket voor meteropnames kunnen zorgen.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister, we moeten het probleem inderdaad niet opblazen, de VREG levert mijn inziens zeer nuttig en goed werk.

Maar op IT-vlak lijkt het de VREG echt niet te lukken. We hebben eind vorig jaar het probleem gehad met de energieprestatiecalculator waar de verkeerde U-waarden in zaten. Ik heb u toen nog moeten doorgeven dat er een fout inzat, en ik vind het niet de taak van een parlamentslid om te waken over het feit of de toepassingen van de website van de VREG correct zijn. De consument ontdekt dit niet, en men zou zo een verkeerde berekening hebben, en nu hebben we weer dit probleem.

Ik denk dat de VREG meer moet investeren in een effectieve en juiste toepassing van zijn nuttige tools die vandaag de dag jammer genoeg te grabbel worden gegooid. Ik denk, minister, dat u hier moet over waken. Ik denk dat men er onvoldoende mee bezig is, maar het is te belangrijk voor de consument om de zoveelste fout weer te moeten ondergaan.

Minister Freya Van den Bossche: Het klopt dat er heel veel wordt geïnvesteerd in IT, zeker wat deze beleidsdomeinen betreft, ook in woningen overigens. Erg vaak moet ik vaststellen dat het gaat om producten die niet even performant zijn ondanks hun dure prijs en de lange tijd die men nodig heeft om ze te maken. Ik heb ook gevraagd om juridisch uit te zoeken of dat een basis kan zijn om eventueel schade te vorderen, om eventueel een contract stop te zetten en iemand anders onder contract te nemen. Ik heb wel vaker, en in meerdere beleidsdomeinen problemen op dat vlak. En andere collega's ook lijkt me.

Mijnheer Martens, ik sta zeker open voor de suggestie van een uniek loket, dus als er een mogelijkheid is, wil ik die zeker graag onderzoeken. Vooral als die consumentvriendelijker zou zijn, en minder zou kosten in het geheel aan de maatschappij, dan wil ik dat zeer graag onderzoeken.

Mevrouw Van Volcem, u zegt dat zoveel mensen de dupe hadden kunnen zijn, maar dat klopt niet. Wij resetten alles. Zelfs als er gisteren rekeningnummers zouden zijn veranderd, dan nog hadden wij die gegevens voorafgaand aan het gebeuren en de gegevens van achteraf. Dus we

hadden altijd kunnen terugkeren naar de gegevens van voor het moment waarop de site voor iedereen toegankelijk is geworden.

Dus zelfs als iemand had geprobeerd op die manier te frauderen, hadden wij ervoor kunnen zorgen dat dat geen gevolgen zou hebben gehad. Maar u hebt gelijk dat we als overheid een vorm van zorgvuldigheid in acht moeten nemen. Mensen moeten ook vertrouwen kunnen hebben in de overheid en in sites die door de overheid worden ondersteund. Ik zal er alles aan doen om dat vertrouwen te herstellen.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Ik zou zeggen: de daad bij het woord voegen.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over mogelijke maatregelen tegen de handel in illegaal tropisch hout in de Antwerpse haven

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister, een klein jaar geleden kwam u naar de commissie Buitenlands Beleid en verdedigde u met heel veel vuur het nieuwe gewijzigde verdrag, het derde al sinds 1983, dat de invoer van illegaal gekapte tropische houtsoorten aan banden zou leggen. We zijn nu een jaar later, na dat derde verdrag op enkele jaren tijd, dat steeds strenger wordt en dat we hebben afgesloten en unaniem hebben goedgekeurd in dit parlement.

Uit onderzoek in de haven van Antwerpen blijkt nu dat Antwerpen meer dan ooit de draaischijf is geworden van de invoer van illegaal tropisch gekapt hout. Bij controles in de haven van Hamburg of Rotterdam vindt men wel regelmatig loten illegaal gekapte tropische houtsoorten, maar in Antwerpen vindt men niets. Opmerkelijk is, minister, dat men in Rotterdam loten vindt die via de haven van Antwerpen naar daar zijn getransporteerd.

Minister, ik zet dit vandaag als actuele vraag op de agenda, omdat wij in het parlement heel veel resoluties en internationale verdragen goedkeuren, vaak unaniem. Collega's, dit is een zoveelste voorbeeld van een unaniem goedgekeurd verdrag, maar in plaats van een verbetering te brengen, blijft het dode letter. Er gebeurt vaak niets mee of het betekent zelfs een verslechtering.

Minister, ik blijf er achter staan dat het verdrag unaniem is goedgekeurd, maar zoals met heel veel verdragen en resoluties is er tot op heden eigenlijk niets mee gebeurd. Welke acties wilt u nemen om hier effectief tegen op te treden? Voor heel veel zelfstandigen in dit land is het een vorm van oneerlijke concurrentie.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Reekmans, ik veronderstel dat u weet dat het toezicht op de handel en de import van illegaal hout geen Vlaamse bevoegdheid is, maar een zuiver federale bevoegdheid. Op dat vlak kunnen wij niet ingrijpen. Het klopt dat er een internationaal verdrag is. Het is ook de lidstaat België die verdragspartij is. We hebben dat inderdaad als gewest bekrachtigd, dat is de normale procedure. Het is absoluut geen verdrag waar verbodsbepalingen in staan. Het gaat meer over samenwerking voor heel concrete projecten.

Belangrijk om te vermelden is dat er vanaf 1 maart volgend jaar een nieuwe Europese verordening komt, die wel veel strenger is en heel concreet toezicht zal toelaten. Opnieuw is het de federale overheid die de Europese verordening zal moeten implementeren. Zij hebben de bevoegdheid voor productnormering en toezicht.

Wel doen wij vanuit onze bevoegdheid het volgende. Bij de implementatie van de Europese verordening heeft de federale overheid nood aan technische informatie over dat hout. Die hebben wij hier, omdat wij natuurlijk ook bossen beheren. Wij helpen en geven bijstand. Maar we kunnen geen controles uitvoeren omdat we die bevoegdheid niet hebben en dat een louter federale bevoegdheid is.

De heer Peter Reekmans: Minister, uw antwoord ontgoochelt mij. Ik raad u aan eens letterlijk uw eigen woorden te lezen in de commissie Buitenlands Beleid. Bijna gedurende een half uur hebt u daar met heel veel vuur dit verdrag verdedigd. U hebt ook een actieplan aangekondigd om het aan banden te leggen. Vandaag komt u meer lesgeven in wat federaal en wat Vlaams is, waarvoor dank, maar dat wist ik zelf ook wel. Destijds kwam u met veel vuur en passie het verdrag verdedigen, minister, en vandaag komt u met evenveel vaagheid zeggen dat u er niets aan kunt doen. Ik kan begrijpen dat u het toezicht niet hebt, dat is inderdaad de douane. Daar ga ik mee akkoord. Maar is het actieplan dat u hebt aangekondigd klaar, in voorbereiding of wanneer zal dat klaar zijn? Wacht u op het nieuwe Europese verdrag?

Dat zijn allemaal dingen die u vandaag vertelt, maar die u een jaar geleden niet verteld hebt.

Minister, de reden waarom ik dit vandaag op de agenda plaats, is om aan te tonen dat we in dit parlement heel veel verdragen en heel veel resoluties goedkeuren die de bevoegde minister met heel veel vuur komt verdedigen, maar die achteraf dikwijls dode letter blijven.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Voorzitter, mijnheer Reekmans, ik vond het eigenlijk spijtig dat u de vraag hier, in de plenaire vergadering, stelde. Voor alle duidelijkheid: niet wegens de terechte bezorgdheid, want het is goed dat u dit op de politieke agenda wilt krijgen, maar omdat dit wat meer debat verdient in de commissie. Eigenlijk wil ik meteen ook vragen aan de voorzitter van de commissie Leefmilieu om hier een debat in de commissie aan te wijden.

Minister, er is inderdaad heel wat eten en drinken aan de doctoraatsthesis van mevrouw Lieselot Bisschop. Die gaat niet alleen over hout, maar ook over elektronisch afval en u weet dat we daarvoor al initiatieven genomen hebben. Het is een realiteit, dat blijkt ook uit die doctoraatsthesis, dat we maar geen vat krijgen op de illegale transporten. De bevoegdheden zijn inderdaad complex verdeeld, het is niet altijd eenvoudig. Vaak is het de federale overheid die bevoegd is, soms de Vlaamse overheid, maar de essentie is dat we in dit land geen vat krijgen op de illegale transporten. Ik meen dat we hierover eens een stevig debat moeten voeren in de commissie Leefmilieu.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Voorzitter, ik vind het idee van de heer Sanctorum over het voeren van een debat heel goed, ik zal het ook steunen en ik hoop dat we dit debat in de commissie grondig kunnen voeren.

Minister, vorig jaar heb ik u in de commissie ook een vraag gesteld over de controle op afvaltransporten. U hebt toen twee nieuwe initiatieven aangekondigd. Een ervan was dat er een nieuw elektronisch selectiesysteem zou komen en dat zou ondertussen operationeel moeten zijn. Is dat ondertussen al voor 100 procent operationeel? En indien ja, is het dan ondertussen ook al geëvalueerd?

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, collega's, ik ben graag bereid om dit op de agenda van de commissie te zetten, dat is geen enkel probleem en dan kunnen we deze problematiek eens ten gronde uitdiepen.

Wat de bevoegdheden betreft, weet ik niet wie het hier bij het juiste eind heeft. Ik denk dat de Vlaamse Milieu-inspectie ook lid is van het Europees netwerk van milieu-inspectiediensten,

het IMPEL-netwerk (The European Union Network for the Implementation and Enforcement of Environmental Law). Via die weg moeten we ook onze invloed kunnen uitoefenen op de trafieken van illegaal hout.

Uiteraard kan Vlaanderen als overheidsinstantie ook het goede voorbeeld geven door in zijn aankoopbeleid en aanbestedingsbeleid de duurzaam gelabelde houtsoorten in te schrijven. Ik weet niet, minister, in welke mate dit al gebeurt. We kunnen natuurlijk ook zelf het goede voorbeeld geven door gecertificeerd duurzaam hout aan te kopen voor de toepassingen waarin we als overheid hout gebruiken.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, we zijn hier een aantal debatten door elkaar aan het voeren. De illegale invoer van tropisch hout heeft niets met afval te maken, het is hout dat gebruikt wordt op de markt. Er wordt geprobeerd om nu ook het debat over de controle op het afval te voeren, maar dat is een heel andere discussie. En daar worden ook nog eens onze omgang met bossen en ons aankoopbeleid bij gehaald.

Ik begin met het laatste punt. Inzake het aankoopbeleid hebben we heel duidelijke richtlijnen. We hebben een duurzaam aankoopbeleid binnen de Vlaamse overheid. We kopen dat tropisch hout niet aan. Het is heel belangrijk dat we ter zake richtlijnen geven.

Ik wil ook meegeven dat we binnen het Europees kader toonaangevend zijn in de manier waarop we met ons bosbeleid en bosbeheer omgaan, ook met de tropische houtsoorten. Het is op dat vlak dat we de expertise hebben die we nu delen met de federale overheid, ik verwees er al naar. Ik meen dus, mijnheer Martens, dat we in verband met dit punt het goede voorbeeld geven.

Ik keer terug naar het feit dat er illegaal tropisch hout wordt ingevoerd. Dat is nu eenmaal een vaststelling, we verschuilen ons daar niet achter. Het toezicht op de handel en de import van dat illegaal hout zijn een federale bevoegdheid. Wij kunnen en mogen op dat vlak niet optreden. Het klopt dat wij het internationaal verdrag ook mee hebben bekrachtigd. Het gaat over samenwerking. En er is ook sprake van samenwerking op een aantal vlakken. Ik verwijs naar het Vlaams Fonds Tropisch Bos waar we mee in investeren. Het is een uitvoering van dat actieplan op basis van het internationaal verdrag. Dus zeggen dat we op basis daarvan niets doen, mijnheer Reekmans, dat klopt helemaal niet.

Er wordt ook verwezen naar afval. Mijnheer Sanctorum, mevrouw De Vroe, dat is helemaal iets anders dan de discussie die hier vandaag wordt gevoerd door de heer Reekmans. Het zijn twee totaal verschillende debatten. In de zesde staatshervorming staat ook een bepaling om juist de controle op het doorvoeren van afval eventueel naar de gewesten en gemeenschappen te brengen. Wij zijn op dat vlak vragende partij om te kijken hoe een en ander efficiënter kan verlopen.

Mevrouw De Vroe, ik heb inderdaad een aantal initiatieven aangekondigd. Die zijn volop in uitvoering. Een echte evaluatie is nog niet gebeurd. Wij voeren echter uit wat ik op dat moment in de commissie heb toegelicht.

Mijnheer Reekmans, wij kunnen het toezicht niet zelf uitoefenen. Er is beterschap op komst vanaf 1 maart wanneer de Europese verordening van kracht wordt. Die is veel strenger en zal de federale overheid verplichten om daar nog beter op toe te zien. Het is eigenlijk ook een verantwoordelijkheid van de sector zelf die een aantal bijkomende verplichtingen krijgt zodat er een betere controle mogelijk is. Ik denk dat heel wat van die zorgen op dat moment opgelost zullen zijn. Maar nogmaals, de implementatie van die Europese verordening is een federale bevoegdheid omdat het toezicht op de handel en de import van illegaal hout een federale bevoegdheid is.

De heer Peter Reekmans: Minister, uiteraard is de controle door de douane van wat de haven binnenkomt een federale bevoegdheid. De heer Martens heeft echter gelijk. U vergeet de Milieu-inspectie die wel degelijk ook een bevoegdheid heeft.

Minister, ik blijf echt op mijn honger met uw antwoord. Ik heb vanmorgen het verslag gelezen van de commissie van een jaar geleden. Toen verdedigde u het verdrag met veel vuur. Vandaag blinkt u echter uit in vaagheid. U zult zich wellicht niet herinneren wat u toen hebt verteld. Ik raad u echter aan om dat nog eens na te lezen. Ik denk dat het drie A4-bladzijden zijn. Dat was een heel ander verhaal dan wat u vandaag vertelt.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de ongunstige neveneffecten van het nieuwe inschrijvingsdecreet

ACTUELE VRAAG van mevrouw Irina De Knop tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de nieuwe inschrijvingsregels en het mogelijke effect ervan op de sociale mix in de scholen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Elisabeth Meuleman tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de ongunstige neveneffecten van het nieuwe inschrijvingsdecreet, met name wat betreft het project 'School in zicht'

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister, eigenlijk wilde ik over deze kwestie eens rustig keuvelen in de commissie, maar mijn vraag om uitleg is omgezet naar een actuele vraag. Het gebeurt nu in de publieke arena.

Een jaar geleden verscheen een artikel in De Morgen over de basisschool De Evenaar in Antwerpen-Noord, met als titel 'De school die het gevecht levert dat Mieke Van Hecke uit de weg gaat'.

Toen Jan Van der Linden directeur werd van de school, zat er in die school 88 procent kansarme kinderen. De andere leerlingen, de niet-kansarme leerlingen, trokken geleidelijk weg uit de school. De heer Van der Linden, geïnspireerd door het project 'School in zicht', een steengoed project trouwens dat we met de commissie hebben bezocht, besloot daar iets aan te doen en te streven naar meer sociale mix. Hij slaagde erin om in de schoolpopulatie een derde niet-kansarmen en twee derde migrantenkinderen te krijgen. Op eigen houtje, bottom up, realiseerde hij de sociale mix, een zogenaamde doelstelling van de Vlaamse Regering.

Het Inschrijvingsdecreet is door de meerderheid van dit parlement goedgekeurd en werd door de Vlaamse Regering gesteund. In de regeling van het lokale overlegplatform (LOP) Antwerpen wordt bepaald dat Antwerpen wordt onderverdeeld per postnummer. Dat is wellicht een ultrarelevant criterium in Antwerpen. Per postnummer wordt gekeken naar het percentage GOK-kinderen en niet-GOK-kinderen (gelijke onderwijskansen). Een school kan daar 10 procent onder of boven gaan.

Die school met 66 procent GOK-kinderen moet nu een stijging realiseren naar 79 procent. Door de toepassing van het Inschrijvingsdecreet en de LOP-regeling wordt de sociale mix ontmoedigd.

Minister, wat denkt u daarvan? Trekt u lessen uit het Inschrijvingsdecreet? Zult u aanpassingen overwegen of blijft u bij uw standpunt?

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Voorzitter, de heer Bouckaert heeft de problematiek al goed ingeleid. Tijdens het lezen van het artikel in De Morgen is me opgevallen dat nog wordt

verwezen naar een citaat van de minister die de school op 1 september 2012 zelf heeft bezocht. Dat is de reden waarom ik hier een papiertje bij heb. Ik wil dit citaat even voorlezen. Volgens de minister moeten scholen gemengd zijn “om de kansen van migrantenkinderen te vergroten en op die manier de werkelijkheid te weerspiegelen en die kinderen alle kansen te geven”.

Indien we de getuigenis van de directeur mogen geloven, lijkt het nieuwe Inschrijvingsdecreet daar niet aan tegemoet te komen. Daarmee komt uit waar ik al heel vaak voor heb gewaarschuwd. Ik vind het een beetje jammer dat ik dit nog eens moet herhalen. We hebben hier in onze reflectienota erg voor gewaarschuwd. Dit systeem zal zijn doel, de realisatie van een betere sociale mix, voorbijshieten. Indien een school met 66 procent anderstalige of GOK-kinderen de sociale mix niet kan behouden, vrees ik voor het draagvlak.

Minister, ik vrees tevens dat dit geen geïsoleerd geval is. Volgend jaar, bij de invoering van het nieuwe decreet, zullen nog veel meer scholen met deze realiteit worden geconfronteerd. De logische vraag is dan ook of u bereid bent nog maar tot een aanpassing van het Inschrijvingsdecreet over te gaan. Er zijn ondertussen al twee aanpassingen geweest. De ene aanpassing is al goedgekeurd. De andere aanpassing zal een onderdeel van Onderwijsdecreet XXII vormen. Is het misschien uw bedoeling alles blauwblauw te laten en te zien wat er na 1 september 2013 zal gebeuren?

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Voorzitter, het Inschrijvingsdecreet is echt een processie van Echternach gebleken. We herinneren ons allicht allemaal hoelang we dit al meeslepen en hoe dit decreet tot stand is gekomen. Dit is een bevalling die ik nooit zou willen meemaken.

Nu blijken opnieuw erg ongewenste neveneffecten op te duiken. Goede initiatieven die op het terrein zijn gestart, zoals School in zicht, wat inhoudt dat ouders zich spontaan verenigen en zich in groep in zogenaamde concentratiescholen inschrijven, zorgen ervoor dat in buurten met een hoofdzakelijk gekleurde populatie een mooie sociale mix in de scholen ontstaat. Die ouders en die scholen voelen zich nu ontzettend bedreigd.

De oorzaak lijkt, zoals de heer Bouckaert heeft opgemerkt, dat met zeer rigide grenzen, zoals postcodes, wordt gewerkt. Volgens de directeur zou de school zich in een heel andere situatie bevinden indien ze honderd meter meer naar links of naar rechts zou zijn gelegen. In dat geval zou hij nu gewoon kunnen voortdoen en aan die sociale mix kunnen blijven werken.

Minister, ik vraag me af welke maatregelen u zult treffen. We willen geen overheid zijn die elk goed initiatief op het terrein dat resultaten boekt met al te rigide en van bovenaf opgelegde regels in de kiem smoort. Ik ben ervan overtuigd dat u dat ook niet wilt. Volgens mij moeten we deze situatie eens herbekijken.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, excuseer dat ik wat brutaal ben, maar ik vind dat parlementsleden het decreet goed moeten lezen alvorens een vraag te stellen en de kritiek klakkeloos als een papegaai over te nemen. De vraagstellers zitten in de oppositie en hebben het decreet niet mee goedgekeurd. De decreetgever, de meerderheid in het Vlaams Parlement, en ikzelf zouden een slecht decreet hebben gemaakt.

Wij zullen het decreet niet aanpassen. De reden is eenvoudig. Het decreet is in feite een catalogus die veel vrijheid en verantwoordelijkheid geeft aan de lokale besturen en aan de lokale overlegplatforms (LOP's) om dit in te vullen. Zij kennen de lokale situatie immers het best.

De heer Bouckaert, die het decreet wel heeft gelezen of zich heeft geïnformeerd, heeft er terecht op gewezen dat in Antwerpen postcodes worden gebruikt. Nergens in het decreet staat te lezen dat een lokaal bestuur zich op postcodes moet baseren. Dat is een keuze die de stad Antwerpen heeft gemaakt. Zij die de keuze maken, moeten ook de verantwoordelijkheid voor

de gevolgen van die keuze dragen. We hebben het stadsbestuur hiervoor trouwens in tempore non suspecto gewaarschuwd. Elk gebied, een buurt of een wijk, wordt door de lokale actoren bepaald. Zij zijn immers het best geplaatst om tot die bepaling over te gaan.

Het Inschrijvingsdecreet zegt dat elke school voor een dubbele contingentering moet vastleggen hoe groot haar contingent GOK en niet-GOK zal zijn. Dat betekent inderdaad dat het relatieve aanwezigheidscijfer van de buurt gevolgd moet worden. En dat werd ook door u gesteund, mevrouw Meuleman – uw betoog is niet zo coherent, als ik dat mag zeggen. Als je een relatieve aanwezigheid in de buurt hebt van 80 procent GOK, en de school heeft maar 60 procent GOK-kinderen, betekent dat dat ze naar die 80 procent moet groeien.

Over het geval van De Evenaar wil ik twee zaken zeggen. Het decreet legt geen vaste omschrijving op van het gebied ‘buurt’. Het is het LOP, het schoolbestuur, de stad Antwerpen die dat in overleg zullen bepalen, niet de Vlaamse Regering. Dat kan dus ook een cirkel rond de school zijn. Als die directeur vandaag zegt dat hij dat probleem niet had gehad indien het honderd meter breder was geweest, wel, dat hij dan in zijn LOP die definiëring bepaalt. Het decreet maakt dat mogelijk. We geven net meer verantwoordelijkheid en vrijheid. En de kunst is natuurlijk om lokaal de juiste keuzes te maken. En dat is niet altijd gemakkelijk. Men moet met veel factoren rekening houden.

En voor u het verwijt van planlast opwerpt: mijn administratie zal op simpele vraag van het LOP in elke mogelijke omschrijving de relatieve aanwezigheid aanleveren. Er komt dus geen bijkomende planlast voor de scholen of het LOP om dat te doen. De schuld nu bij de Vlaamse decreetgever en mezelf leggen, vind ik intellectueel oneerlijk. Ook als het een partijgenoot van mij is, zal ik dat zeggen. Ik zal dat tegen Robert zelf ook nog wel eens zeggen.

Als de directeur zegt dat hij in de loop van de jaren geëvolueerd is naar minder GOK-kinderen en dat de relatieve aanwezigheid van GOK-kinderen onder die van de buurt zit, wil dat natuurlijk zeggen dat de andere scholen uit de buurt veel meer GOK-kinderen hebben. Dan is er misschien één school uit de buurt die minder een concentratieschool is, maar alle andere scholen uit de buurt zijn dan wel grotere concentratiescholen. Dat is de logica van dat verhaal. U schudt van neen, mevrouw Meuleman. Ik begrijp dat. Ik zei al dat uw vraagstelling niet coherent is met de standpunten die u inneemt.

Ik ben ook voor een sociale mix. Ik denk dat we dat met zijn allen zijn. Maar als u mij citeert, moet u mij wel volledig citeren, mevrouw De Knop. Ik heb ook gezegd dat ten gevolge van het woonbeleid in steden je een concentratie krijgt van mensen in buurten. Als je zegt dat een basisschool een weerspiegeling van de buurt moet zijn, zul je in concentratiebuurten concentratiebasisscholen hebben. Dat is een realiteit van het stedelijke leven. Als je een iets wittere school wilt maken, betekent dat dat andere scholen zwarter zullen zijn. Dat is een logisch gevolg. Dat is een keuze die je kunt maken. Ik spreek me niet uit over welke keuze je moet maken.

Ik ben uiteraard ook voor ‘School in zicht’. De Vlaamse overheid financiert dat mee. Mochten we het niet belangrijk vinden, zouden we er geen financiering aan geven.

Mevrouw De Knop, ik weet niet of u al de kans hebt gehad om het nieuwe Antwerpse bestuursakkoord te lezen, maar u zult ongetwijfeld weten dat uw partij daar deel uitmaakt van het bestuur. In dat nieuwe bestuursakkoord staat het beleid dat wij in het Inschrijvingsdecreet hebben opgenomen, letterlijk als richtlijn.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister, tijdens de bespreking van het decreet is door alle oppositiepartijen naar voren gebracht dat het decreet een inherente contradictie bevat tussen het buurtschoolprincipe en de sociale mix. Als je de toelichting leest, zie je dat dat in het decreet niet wordt opgelost. Als je buurt geen sociaal gemixte populatie heeft, heeft je buurtschool geen sociale mix. Als je een sociale mix wilt bewerkstelligen, moet je afstappen van de buurtschool. Dat wordt in dat decreet niet opgelost.

Ten tweede, minister, schuift u het wat naar beneden, naar het LOP Antwerpen. U zegt dat u dat idiote systeem met de postnummers niet hebt uitgevonden. Ik citeer uit de discussie over het Inschrijvingsdecreet: “Het is dus niet nodig om hetzelfde percentage door te trekken naar alle scholen, vraagt de heer Boudewijn Bouckaert nog.” Dat ben ik. “Dat blijkt niet zo te zijn. Zo kan volgens de minister voor grondgebied Antwerpen het LOP de relatieve aanwezigheid van migranten per postnummer of gemeente bepalen. De scholen richten zich dan naargelang van de ligging op de relatieve aanwezigheid in de gemeente.” Minister, het lumineuze idee komt van u! U hebt blijkbaar Antwerpen op het verkeerde been gezet.

Mevrouw Irina De Knop: Minister, ik heb eventjes uw antwoord van alle ruis ontdaan. U hebt eigenlijk gezegd dat u niet bereid bent om het decreet aan te passen. En u zegt dat het LOP het recht heeft om naar eigen inzicht een beslissing te nemen.

U hebt gezegd dat mijn collega een niet-consistente uiteenzetting heeft gegeven. Maar ik vind in uw antwoord ook een contradictie terug. Enerzijds zegt u dat het decreet bepaalt dat de relatieve aanwezigheid van de buurt moet worden gerespecteerd. Anderzijds zegt u dat het dubbele contingenteren de percentages of de marges vastlegt voor het aantal GOK- en het aantal niet-GOK-leerlingen. Daarmee komt u, zoals de heer Bouckaert zeer terecht stelt, met twee uitgangspunten in conflict: de sociale mix en de buurt. Ik vind het heel knap van u dat u die moeilijkheid, en eigenlijk die onmogelijke opdracht, overlaat aan de LOP's. Ik moet ze daarvoor bijzonder waarderen. Maar dat is eigenlijk onbegonnen werk. *(Opmerkingen van minister Pascal Smet)*

Minister, mijn persoonlijke mening is dat u op termijn zult moeten komen tot een veel zuiverder systeem van die dubbele ... *(Opmerkingen van de voorzitter)*

Voorzitter, de minister stelt mij een vraag. Laat mij toe om mijn alternatief voor te stellen.

De voorzitter: U hebt één minuut. Die ene minuut is al lang om.

Mevrouw Irina De Knop: Dus mag ik de minister niet antwoorden? Dat is een beetje flauw, voorzitter.

De voorzitter: U hebt een slotopmerking. Uw spreektijd is om. Als de minister vragen aan u begint te stellen, zijn we hier nog een halfuur bezig. Dat is niet de bedoeling.

Mevrouw Irina De Knop: Dan is het voor de commissie of voor volgende week, als we zullen uitpluizen of dit in de media een vervolg krijgt.

De voorzitter: Daar heb ik geen enkel probleem mee.

Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, u verwijt ons incoherentie. Maar wat u daarnet hebt gezegd, is helemaal niet coherent. Enerzijds zegt u dat de school een weerspiegeling zal zijn van de buurt en dat het nu eenmaal zo zal zijn dat er concentratiescholen zijn. Anderzijds zegt u dat we het project ‘School in zicht’, dat de sociale mix wil creëren en de concentraties doorbreken, subsidiëren vanuit de Vlaamse overheid omdat wij dat een zeer goed project vinden. U hinkt dus op twee benen. Wij proberen u dat duidelijk te maken. Dat lijkt ons toch zeer moeilijk. En op het terrein leidt het tot problemen. Minister, graag maatregelen om dat op te lossen.

De voorzitter: Mevrouw Martens heeft het woord.

Mevrouw Katleen Martens: Minister, de aanhoudende problemen met betrekking tot het inschrijvingsrecht vloeien voort uit het conflict tussen enerzijds de sociale mix, die tot dogma is verheven, en anderzijds de wens van ouders en scholen. Dat is, kortom, de hele realiteit van het inschrijven in een school naar keuze. Die keuze is inderdaad veelal een sociaal bepaalde keuze. En dan?

De overheid probeert nu al jaren via inschrijvingsprocedures tegen tendensen en wensen in te gaan. Maar het probleem raakt niet opgelost. Het is nochtans eenvoudig: onderwijsvrijheid en autonomie creëren voldoende goede scholen, zodat ouders kunnen inschrijven in de school van hun keuze. Elke aansturing zal de keuzemogelijkheid van de ouders blijven beperken.

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Voorzitter, minister, collega's, ik wil wijzen op het artikel II.12 van het decreet. Dat artikel is op maat van 'School in zicht' geschreven om de mogelijkheid te creëren om af te wijken van de percentages die in het LOP zijn vastgelegd, zodanig dat dit op schoolniveau kan worden geregeld. Indien een school in Antwerpen een ander percentage wil hanteren om 'School in zicht' toe te passen, maakt het decreet dit perfect mogelijk. Ik zie eerlijk gezegd het probleem niet in.

De voorzitter: Mevrouw Pehlivan heeft het woord.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Voorzitter, minister, collega's, het Inschrijvingsdecreet heeft tot doel om een sociale mix en een afspiegeling van de buurt te bevorderen. Zoals collega Helsen al heeft gezegd, hebben de LOP's – in Gent, in Antwerpen of in andere steden – een grote verantwoordelijkheid om na te gaan welke impact hun keuze heeft op de scholen zelf. Ik vraag me af of het LOP Antwerpen dat ook heeft gedaan bij de keuze die ze gemaakt heeft en rekening heeft gehouden met de doelstelling die het decreet vooropstelt. Ik heb het gevoel van niet.

De voorzitter: Mevrouw Vermeiren heeft het woord.

Mevrouw Goedele Vermeiren: Voorzitter, minister, het Inschrijvingsdecreet is een heel technisch decreet. Een van de doelstellingen was het realiseren van optimale leer- en ontwikkelingskansen voor alle leerlingen en bij voorkeur in een school in de buurt. Het was ook een decreet voor heel Vlaanderen, met heel veel autonomie voor de lokale actoren.

Bij de implementatie blijkt dat er onvoorziene effecten zijn of effecten waar men niet op had gerekend. U hebt het al gezegd dat er een heel belangrijke rol is weggelegd voor het LOP. Het LOP stuurt dit proces aan. In Antwerpen is het gebeurd op basis van postnummers. Hieruit blijkt de nood aan monitoring. Het is ook een taak, een moeilijke taak, voor het LOP. Minister, plant u een overleg met de LOP's of overweegt u om de samenstelling en de werking van een LOP te herbekijken?

Minister Pascal Smet: Mevrouw De Knop, ik hink niet op twee benen, maar ik wandel op twee benen, want dat is wat normale mensen doen.

Ook in dit dossier is er een dubbel gegeven. We willen met z'n allen sociale mix, maar – en als u mij citeert, dan moet u mij ook volledig citeren – dan moet men erkennen dat er ten gevolge van historische omstandigheden, van woonpolitiek enzovoort, in steden als Brussel, Antwerpen en in mindere mate Gent, concentratiebuurten zijn. Dat betekent – en dat heb ik hier op deze tribune ook al verschillende keren gezegd – dat als je het principe aanhoudt dat een school een weerspiegeling van de buurt moet zijn, er ook concentratiescholen in die steden zullen zijn. Dat is een logisch gevolg.

Alles hangt er nu van af hoe men de buurt definieert, hoe groot men de buurt maakt en in welke mate men initiatieven zoals 'School in zicht' ondersteunt. Er is geen contradictie. Het is gewoon de erkenning van een realiteit, van twee feiten. Het feit dat we dat erkennen, mevrouw Meuleman, maakt dat we 'School in zicht' ondersteunen, maar dat we dit schooljaar in Antwerpen, in Gent, in Brussel, in de mijnstreek ook gestart zijn met in telkens drie concentratiescholen een ander leertraject uit te werken dat rekening houdt met de kinderen die daarin zitten.

Er is dus helemaal geen contradictie. We erkennen dat er een dubbel gegeven is en dat men dat dubbel gegeven het best op lokaal vlak moet aanpakken. Mevrouw De Knop, ik ben er dus niet voor dat Vlaanderen voor elke gemeente of stad gaat bepalen welke de

inschrijvingsregels moeten zijn en hoe dat moet gebeuren. Dat is een verantwoordelijkheid van de lokale overheid en van de lokale actoren. Ze zijn het best geplaatst om het lokale leven in een lokale gemeenschap te bepalen.

De autonomie die we hier geven, de catalogus die we gemaakt hebben in het decreet, is volgens mij dus een goede maatregel. Antwerpen heeft een keuze gemaakt. Het is nu aan Antwerpen om die te evalueren en na te gaan welke de gevolgen zijn. Het is geen verwijt, maar beleid kun je bijsturen. Als blijkt dat de keuze van de postnummers geen goede gevolgen heeft, dan staat het hun volledig vrij om dat, volgens de geest van het decreet, aan te passen.

Ik moet dus ook niet specifiek overleggen met het LOP van Antwerpen. Ik wil dat uiteraard wel doen. Ik zie vanavond trouwens alle LOP-voorzitters van heel Vlaanderen. Ik zal het daarover vanavond dus misschien ook wel hebben, en horen of er elders nog problemen zijn.

Mevrouw Martens en anderen, toen we deze decreettekst hebben goedgekeurd, hebben we ook heel duidelijk aangegeven dat men niet de illusie moet hebben dat alle problemen meteen zullen zijn opgelost. Er is sprake van een dubbele gegevenheid. Het is geen gemakkelijke problematiek. We volgen dat van nabij, maar op dit moment blijkt uit de informatie die we hebben over wat er in Antwerpen met De Evenaar en eventueel in andere steden in Vlaanderen zou kunnen gebeuren, dat dit niet de fout is van het decreet, maar van de wijze waarop het decreet is toegepast. Het is nu aan diegenen die dat toepassen, om die toepassing ervan bij te sturen. Sowieso zullen we trouwens begin volgend jaar de nieuwe schepenen van Onderwijs van Antwerpen, Gent en Brussel uitnodigen, net als anderen, om met hen van gedachten wisselen. We hebben dat in het verleden gedaan en zullen dat ook in de toekomst blijven doen.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister, ik geef grif toe dat je met elke algemene regeling problemen zult hebben. Past men het buurtprincipe toe, dan heeft men problemen met de sociale mix. Past men de sociale mix toe, dan heeft men problemen met het buurtprincipe. Men zal altijd worden geconfronteerd met onvoorziene omstandigheden en ongewenste effecten, zoals we hier zien met De Evenaar. Daarom vind ik dat we toch meer onze regels, ook met betrekking tot het LOP, moeten zien als 'default rules', een regel die van toepassing is als er geen problemen zijn, maar die altijd de mogelijkheid voor afwijkingen openlaat. Mevrouw Helsen heeft dat reeds aangehaald. Er is de afwijking op het niveau van het LOP, maar als dat niet kan op dat niveau, dan zou men op het centrale onderwijsniveau een afwijking moeten kunnen vragen, zodat scholen eigenlijk niet mogen worden gedwongen om daaraan mee te doen. Als die afwijkingsmogelijkheid er komt, dan denk ik dat lokale initiatieven als De Evenaar wel mogelijk worden. Dan zal de zon schijnen in De Evenaar.

Mevrouw Irina De Knop: Minister, mevrouw Helsen, los van alle technische aspecten toont dit voorval in Antwerpen perfect aan dat dit decreet niet deugt. Het gaat over specialisten, mensen, die daar dagelijks mee bezig zijn. U hebt dit decreet ondertussen zeker al vijf keer gerepareerd. Jawel, mevrouw Helsen, het eerste voorstel van decreet is helemaal ingetrokken en vervangen door een ander. Weet u nog wel? Er was sprake van amendementen, amendementen en nog eens een hersteldecreet. Minister, het decreet deugt niet. U zet de schoolvrijheid en de vrije schoolkeuze compleet onder druk. Alleszins toont deze discussie voor mij aan dat het draagvlak voor de implementatie van dit decreet volledig weg is, zelfs bij uw eigen mensen.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, bij dit decreet moest het elastiek van helemaal links naar helemaal rechts worden uitgerekt, om tot iets te komen waarin de hele meerderheid zich enigszins kon vinden. Het resultaat is dat het elastiek nu bijna op springen staat en dat dit eigenlijk nooit iets goeds is geworden. Dat wisten we eigenlijk vanaf het begin.

Minister, nu zijn er inderdaad uitzonderingen mogelijk. Er is iets van gemaakt waardoor iedereen daar met een beetje creativiteit misschien wel eten en drinken in kan vinden, maar dan lijkt het me toch een goed idee om met zowel de schepenen als de mensen van het LOP

en de mensen van ‘School in zicht’ opnieuw wat communicatielijnen op te zetten. Als er immers zo’n verwarring ontstaat, en ongerustheid op het terrein en in krantenartikels, dan zal dat niet zijn omdat de oppositie weer ergens spoken heeft gezien.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Lydia Peeters tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de werking van de VDAB, naar aanleiding van de publicatie van een ABVV-enquête ter zake

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de impact van de economische crisis en de toegenomen werkloosheid op de werking van de VDAB en de kritiek van het personeel ter zake

ACTUELE VRAAG van de heer Robrecht Bothuyne tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de huidige uitbestedingspolitiek van de VDAB

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Voorzitter, minister, u hebt wellicht ook de studie van het ABVV gelezen. Dan heb ik het over de enquête met als titel ‘Staat de VDAB in uitverkoop?’.

Het personeel trekt klaarblijkelijk aan de alarmbel. De eerste zin van de enquête is vrij straf geformuleerd. Er staat letterlijk: “Soms denk ik dat de politiek eigenlijk uit is op de volledige ontmanteling van de VDAB op middellange termijn.” Straffe praat, lijkt me.

Men zegt dat het een peiling is naar het buikgevoel. Klaarblijkelijk zou men bij het personeel, bij een tweehonderdtal mensen van de VDAB, hebben gepeild naar wat ze denken van de besparingen. Men zou tot de conclusie zijn gekomen dat men vreest dat de VDAB zijn basistaken niet meer kan uitvoeren. Dat komt door de talrijke besparingen op de werkingsmiddelen, door de inperking van het personeel, doordat ze steeds meer taken en cliënten krijgen.

Het ABVV zegt dat ook de tendering, het uitbesteden van sommige taken aan de private arbeidsmarktintermediairen, een nefast systeem is, waarbij “de huidige regering er klaarblijkelijk op uit is elke euro nieuw beleid naar de vrije markt af te wentelen”. Wat dit betreft, zitten we zeker niet op dezelfde golflengte als de socialistische vakbond. Minister, ik denk en hoop dat u een pleidooi zult houden voor de tendering of het uitbesteden zoals het tot nu toe verliep.

Minister, ik wil peilen naar uw reactie op deze studie van het ABVV. Bent u van oordeel dat sommige besparingsmaatregelen moeten worden herbekeken opdat de VDAB zijn basisopdracht kan uitvoeren?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Voorzitter, minister, collega’s, als je 207.000 werkzoekenden hebt in Vlaanderen, als er een stijging is van 11 procent, als je de gouverneur van de Nationale Bank hoort aankondigen dat we nog lang niet aan het eind van de tunnel zijn en dat hij verwacht dat er 75.000 werklozen bij zullen komen in 2012 en 2013, dan is er meer dan ooit nood aan een performante en efficiënte bemiddelingsdienst. In Vlaanderen heet die de VDAB. Het spreekt voor zich dat die dienst moet roeien met de riemen die hij heeft. Zoals heel Vlaanderen wordt die dienst geconfronteerd met schaarste aan middelen. Die riemen zijn een beetje ingekort.

Minister, we hebben herhaaldelijk gevraagd of die stijging aan de vraagzijde en het beperken van de middelen aan de andere zijde op termijn niet leiden tot problemen bij het vervullen

van basistaken, met name de toeleiding van werkzoekenden naar een job. Op 8 november antwoordde u mij op deze zelfde plaats dat u vanuit de VDAB vooralsnog geen zorgwekkende signalen in die zin had ontvangen.

Deze week krijgen we een bevraging die peilt naar het gevoel van mensen. Je kunt zeggen dat het een relatief beperkte groep van tweehonderd mensen is, maar als je het document dat erbij hoort, goed bekijkt, zie je dat het buikgevoel van mensen die zeggen dat ze het in de toekomst steeds moeilijker zullen hebben om hun taken uit te voeren, met cijfers wordt onderbouwd.

Minister, wat is uw reactie? Wat gaat u doen opdat we erin zullen blijven slagen mensen efficiënt en performant naar een job toe te leiden?

De voorzitter: De heer Bothuynne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuynne: Voorzitter, minister, collega's, maandag heeft het ABVV gecommuniceerd over een studie die het heeft gemaakt over de werking en uitbesteding van de VDAB. Sommigen zullen zeggen dat het belangrijkste nieuws uit die studie is dat het ABVV ongeveer 200 leden telt onder de 5000 personeelsleden van de VDAB, maar zover wil ik niet gaan. Er zitten wel een aantal andere belangrijke elementen in.

We zijn niet tegen de kostenefficiëntieoefening die de VDAB ondergaat op dit moment, zoals elke overheidsadministratie. De VDAB heeft ongeveer evenveel personeel als zijn Nederlandse tegenhanger, en Nederland is toch bijna drie keer zo groot als Vlaanderen. Er zit zeker nog wat vet op de soep bij de VDAB, temeer omdat de VDAB steeds meer werk uitbesteedt, tot 100 miljoen euro dit jaar, aan begeleiding en opleiding van werkzoekenden. Op vier jaar tijd is dat een verdubbeling. Vier jaar geleden was dat ongeveer 50 miljoen euro, nu is dat 100 miljoen euro.

Een heel belangrijk bedrag gaat dus naar private actoren uit de non-profit, de private sector en de interimsector die begeleiding gaan doen voor rekening van de VDAB. Het is niet voor het eerst dat we hierover spreken. Ik heb u een aantal maanden geleden hier ook al een aantal vragen over gesteld.

Er kunnen wel vragen gesteld worden over de manier waarop de VDAB die uitbestedingen gaat organiseren. De resultaten van de trajecten die de private sector organiseert, zijn qua uitstroom altijd slechter dan de trajecten die de VDAB organiseert. Hoe dat komt, heeft te maken met de verschillende doelgroepen en dergelijke meer, maar er zijn toch vragen bij te stellen. Het is heel belangrijk dat in een tijd waarin de werkloosheid stijgt, maar waar tegelijk ook heel veel krapte op de arbeidsmarkt bestaat en we dus nood hebben aan een sterke VDAB, we heel doelmatig omgaan met de middelen. Er kunnen dus vragen worden gesteld bij de massale uitbestedingen door de VDAB. Minister, hoe kunt u de performantie van de VDAB garanderen in deze heel belangrijke tijden voor onze arbeidsmarkt?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voorzitter, collega's, ik zie twee grote delen in de gestelde vragen. Er zijn heel duidelijk een aantal vragen over de tendering gesteld, en er zijn vragen over de besparing gesteld. Ik wil over de twee aspecten en zeker over het pamflet van ACOD en ABVV een paar elementen kwijt.

Die uitbesteding is een onderdeel van wat globaal in de raad van bestuur van de VDAB is besproken en beslist. Er is in de raad van bestuur van de VDAB een begroting 2013 goedgekeurd. Die zegt hoeveel van het bedrag binnen de begroting van de VDAB naar tendering voor 2013 gaat. Vervolgens worden individueel, geval per geval, tenderingsopdrachten besproken binnen de raad van bestuur van de VDAB. Er komen natuurlijk overwegingen over wat we zelf kunnen, wat we beter kunnen uitbesteden, welke specialisatie wij hebben en over de vraag of we als regisseur, wanneer we iets uitbesteden, nog genoeg kennis in huis houden. Dat zijn allemaal elementen die meespelen.

Ik kan u zeggen dat de kwaliteit en de kwantiteit van die tendering door de raad van bestuur uiteraard verder worden opgevolgd. In de raad van bestuur van de VDAB zitten alle sociale partners, ook het ABVV met drie mandatarissen. Ik weet ook van de VDAB dat er bijvoorbeeld op de begroting 2013 geen enkele bemerking was op de tendering. Ik ben dus wat verbaasd daar nu een actie over te zien.

Dan is er de besparing van 1 procent en het element tendering daarin. Wij hebben een raamakkoord gesloten met de sociale partners, ondertekend door Karel Stessens, voorzitter van het ACOD. Ik citeer hieruit: “Net zoals outsourcing een goede keuze is als dit kosten-baten een meerwaarde heeft, is in- of cosourcing eveneens een goede keuze als dit kosten-baten verantwoord is op korte en lange termijn.” Maar verder staat er: “Met betrekking tot de vakbondsvoorstellen merkt de Vlaamse Regering het volgende op. (...) Met betrekking tot de VDAB is het tenderbeleid as such en zijn de aparte tenders ook altijd voorwerp geweest van bespreking én goedkeuring door het paritair samengestelde Beheerscomité. Het gaat dus om een aanpak die samen met de sociale partners is uitgezet. Het betrekken van sterk gespecialiseerde dienstverleners als partners op de arbeidsmarkt is in een modern arbeidsmarktbeleid onontbeerlijk. De opdrachten van de VDAB als regisseur zijn duidelijk geformuleerd in de beheersovereenkomst en er bestaat een transparant kader voor uitbesteding.” We spreken met de vakbonden af, ondertekend door het ACOD: “De leidende ambtenaren kunnen buiten bovenstaande situaties” – dus buiten de VDAB – “aanvullende voorstellen tot in-, co- of outsourcing formuleren.” Dat is mede ondertekend door het ACOD. Ik moet eerlijk zeggen dat ik dan verbaasd ben dat men nu deze actie doet.

Maar laat ons ook zeggen dat die dingen altijd opnieuw bediscussieerbaar zijn. Ik heb begrepen dat op de jaarlijkse reflectiedag van de raad van bestuur van de VDAB volgende week, de uitbesteding, de tendering, opnieuw wordt bekeken in een discussie van de raad van bestuur. Ik ben vol verwachting te zien of men daar in consensus tot andere voorstellen zou komen.

Mijnheer Van Malderen, de ontslagen bij Ford waren aanleiding voor de discussie hier en ook in de commissie. We hebben dus naar aanleiding van het Ford-verhaal gevraagd of de VDAB zijn job nog aankan. Ik heb toen in de volgende beleidsraad Werk, de raad waarin ik samenkom met alle leidend ambtenaren uit het departement en de agentschappen Werk, uitdrukkelijk aan de leidend ambtenaar Fons Leroy, gedelegeerd bestuurder van de VDAB, gevraagd: “Fons, is er een probleem? Zie jij vandaag, met de bijkomende crisis, met de besparingen die we plannen, een probleem om de beheersovereenkomst verder uit te voeren?”

Hij heeft daarop geantwoord dat dat op dit moment helemaal niet het geval is. Ik heb gevraagd of hij mij zou verwittigen als dat signaal er wel is, dat vind ik vanzelfsprekend. De beheersovereenkomst niet nakomen, is een probleem. Ik heb nog altijd niets gehoord van hem. Dat was 13 november, en dat is een maand geleden. Ik ga ervan uit dat het zo is.

Mevrouw Peeters, u citeert uit het blaadje van de ACOD. Ik wil de eerste zin van conclusie 1 lezen. Dat stelt mij een beetje gerust, mijnheer Van Mechelen. “Het personeel geeft aan dat de grenzen van de efficiëntieoefening stilaan zijn bereikt.” Ik moet eerlijk zeggen dat ik daar blij mee ben. Ik hoop dat we de efficiëntiegrenzen bereiken, niet erover gaan. Daar moet ik over waken en dat zal ik blijven doen. Het klopt niet dat we de grenzen niet mogen bereiken en de ACOD zegt dat ze stilaan zijn bereikt. We moeten waakzaam blijven. We moeten ervoor zorgen dat de dienstverlening van de VDAB kwalitatief blijft. Die bekommernis delen we allemaal.

Het tenderbeleid is in een modern arbeidsmarktbeleid noodzakelijk. Ook dat wil ik voortzetten. Als de raad van bestuur vandaag beslist dat er verbeteringen nodig zijn inzake tendering, ben ik altijd bereid om te kijken op welke manier dat kan gebeuren.

Mevrouw Lydia Peeters: Minister, ik deel uw verbazing dat een lid van de raad van bestuur van de VDAB, namelijk de socialistische vakbond, op dergelijke manier te werk gaat om de raad van bestuur een beetje onderuit te halen.

Wij zijn samen met u volledig voorstander van het tenderbeleid of het uitgeven van een aantal zaken.

De ACOD stelt in haar conclusies op dat politiek pamfletje heel duidelijk dat er een einde moet komen aan de personeelsstop en aan het perverse mechanisme dat elke euro nieuw beleid de facto naar de vrije markt moet gaan. Ik ben het daar absoluut niet mee eens, en u waarschijnlijk ook niet, minister. Ik vind het een straffe uitspraak van de socialistische vakbond.

Tegelijk ben ik blij dat Fons Leroy zegt dat ze alles nog aankunnen. Op 17 december gaan ze brainstormen. Ook dat gerucht is ons ter ore gekomen. Tegelijkertijd doet Leroy een oproep om het outplacement te veralgemenen. Blijkbaar is er toch nog ruimte, of we moeten dat bekijken.

De heer Bart Van Malderen: Inderdaad, minister, een deel van de vraag had betrekking op de manier waarop uitbesteding wordt georganiseerd. Als ik de dossiers bekijk, stel ik vast dat vandaag een derde van het budget getenderd wordt en dat het zowel inzake uitstroom als inzake kostprijs soms oploopt tot een meerkost van 30 procent.

Als men met weinig middelen meer werkzoekenden moet toeleiden naar een job, moet men het tenderen zeer goed organiseren en de grootst mogelijke efficiëntie nastreven. Dat is niet nieuw. In 2009 heeft IDEA Consult al op papier gezet dat de VDAB een beleidskeuze had gemaakt om te gaan tenderen. Die keuze is geïnspireerd door de beheersovereenkomst. IDEA Consult plaatste daar reeds vraagtekens bij. U hebt zelf verwezen naar de onderhandelingen met betrekking tot de 1 procent reductie op loonkredieten. Ook daar is naar voren gekomen dat er in heel Vlaanderen een tendens is naar uitbesteden, maar dat er mogelijk ook vragen kunnen worden bij gesteld over kostenefficiëntie. Ik vraag net zoals minister Bourgeois heeft aangekondigd, die oefening bij de VDAB.

De heer Robrecht Bothuynne: We moeten de kosten-batenanalyse van de uitbesteding bij de VDAB blijven maken. In 2009 heeft IDEA Consult daar vragen bij gesteld, vorig jaar deed het Rekenhof dat, en vooral dan over het beslissingskader bij de VDAB om al dan niet uitbestedingen te gaan organiseren.

Minister, ik denk dat u daar verder werk moet van maken in overleg met de raad van bestuur. Ik ben blij dat ze er al vanaf volgende week werk van zullen maken, en ik kijk ernaar uit om het resultaat van de analyse in de commissie te horen.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Minister, het is uw geluksdag vandaag, want collega Van Malderen is ongelooflijk vriendelijk voor u. Hij stelt zijn vraag, maar de toon van zijn discours op zijn website is helemaal anders. Op zijn website zegt hij dat de besparingen die u oplegt aan de VDAB dwangbuisbesparingen zijn. Het budget voor uitbesteding wordt verviervoudigd, en hij concludeert dat de VDAB geen personeel genoeg heeft om zijn opdrachten uit te voeren. De fractievoorzitter van een meerderheidspartij zegt dat u een dwangbuis oplegt aan de VDAB. Ik vind dit een straffe uitspraak, en u moet toch eens kijken of iedereen nog mee is met uw beleid.

Ik ben al verschillende malen tussengekomen over het tenderbeleid. Ik stel vast dat u bij uw tenderbeleid nooit oog hebt gehad voor neveneffecten van de tender, onder meer de kost voor de VDAB, wat al werd vastgesteld door het Rekenhof. Er zijn de competenties die verloren gaan bij een aantal organisaties die het werk tot nu toe deden, en de moeilijkst begeleidbaren komen niet aan de bak. Dit zijn zaken die ik vroeger al heb vastgesteld, en waar ik zeer weinig steun heb gekregen van de sprekers.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Ik denk dat de sprekers hier een fundamenteel debat op gang hebben getrokken. Hoe ver kan men gaan in het uitbesteden van de overheidsdiensten die men zelf

moet bewaken? Moeten wij de diensten en de zijdiensten van de VDAB überhaupt wel uitbesteden? Hebben wij geen vertrouwen in onze administratie? Denken wij dat de mensen die op dit moment de administratie beheren hun taak niet meer aankunnen? Ik denk dat u die vraag – u komt uiteraard uit een heel ander milieu – welwillend en positief zult beantwoorden, maar ik vrees dat we daar toch een fundamenteel debat moeten voeren. Ik denk en ik hoop dat onze diensten, onze administraties datgene aankunnen waarvoor ze zijn aangesteld. U zou de eerste moeten zijn om die diensten vandaag te verdedigen.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Ik deel de verwondering van de collega's over de handelwijze van het ABVV om intern A te zeggen en extern B. Ik volg eerlijk gezegd niet de blog van collega Van Malderen, ik weet niet of het daar ook het geval is, maar ik neem aan dat u zult antwoorden.

Ik denk dat we het er allemaal over eens zijn dat er één principe goed voor ogen moet worden gehouden met betrekking tot de tendering, dat is de juiste kwaliteit voor de correcte prijs. Ik denk dat we die kwaliteit constant moeten bewaken, en ik wil erop wijzen dat er ook nog een multiplicatoreffect speelt. In heel wat gevallen werkt de VDAB samen met de sector, en stelt de sector daar ook nog eens geld tegenover. Ik weet zeker dat dit het geval is in de bouwsector, in de chemie. Dit zijn natuurlijk ook inspanningen vanuit de sector die door de VDAB worden uitgelokt, en die we ook moeten waarderen, om op die manier nog beter de opleidingen te kunnen voorzien voor de mensen die naar een opleiding zoeken.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Watteeuw, ik ben blij dat u begint te stoken, maar dat is niet echt nodig. Wij kunnen op een volwassen manier een debat voeren. Ik denk dat dat wel lukt. Of iedereen mee is met mijn beleid? Ik hoop van niet, want dan zou iedereen hetzelfde beleid voeren wat natuurlijk niet het geval is. (*Opmerkingen van de heer Filip Watteeuw*)

Mijnheer Watteeuw, nu is het mijn beurt. Ten eerste, iedereen moet mee zijn met het beleid. Ten tweede, u spreekt over die meerkost, die daarnet al aan bod kwam, ik denk dat men dit in zijn geheel moet bekijken. Men moet de meerkost op korte en lange termijn bekijken. Mijnheer Penris, ik ben het met u eens, ambtenaren moeten doen wat ze kunnen, maar laat ons toch eens bekijken hoe het arbeidsmarktbeleid al sinds 1993 in elkaar zit. Er worden loopbaanakkoorden gesloten waar gelukkig ingespeeld wordt op de noden van dat moment. Dit betekent dat er specifieke taken worden gegeven, en gaan we nu telkens voor die specifieke taken bijkomende ambtenaren, bijkomende mensen aanwerven binnen de VDAB die dan daarna andere taken moeten doen? Er is specialisatie op de markt. En mogen of moeten we dan niet, als we in een moeilijke arbeidsmarktsituatie zitten, die kennis die er op de markt is maximaal mee benutten? Mijn antwoord is ja. We kunnen die moeilijke situatie op de arbeidsmarkt niet alleen met overheids personeel oplossen, daar heb je een gemeenschappelijk blok nodig met alle kennis die er op de markt en bij de overheid aanwezig is.

Dat is het beleid dat we voeren. Het zal wel dat het nog kan worden verbeterd. De raad van bestuur komt ook bijeen voor nog eens een reflectie daarover. Dat is de juiste manier. Ik wil de tijdelijkheid van akkoorden aanhalen en de snelheid van uitvoering en aanwerving, terwijl er mensen op de arbeidsmarkt zijn die het morgen kunnen beginnen te doen, na een aanbesteding zeker en vast, ook dat vraagt wat tijd. Dat is toch ook een goede methode. Het zijn mensen die in de praktijk staan, die dat kunnen doen. Je moet die zaken ook op lange termijn zien. Niet elke euro voor nieuw beleid gaat naar tendering. Het wordt nagekeken. De tijdelijkheid van een job kan meespelen om te kiezen voor tendering.

Er wordt gesteld dat er een einde moet komen aan de besparing van het personeel. Ik kan met een boutade zeggen: de dag dat de vakbond zegt dat we bijkomend kunnen besparen, hebben we een nieuwe dag. Ik ga ervan uit dat ze dat automatisch zeggen. Ik ben wel blij dat we die besparing van 100 miljoen euro samen met de vakbond hebben gedaan. Ik ben eigenlijk ook blij met de eerste conclusie. We weten dat we niet kunnen blijven overal besparen. We zijn

naar de grens aan het groeien. Ik krijg nog geen signaal, en ik wacht er ook niet op. Ik hoop dat we met het huidige personeelsbestand, dat heel sterk en bekwaam is, mijnheer Penris, effectief verder kunnen werken om die moeilijke opdracht ten gronde uit te voeren.

Mevrouw Lydia Peeters: Minister, ik volg uw beleid niet altijd volledig, maar inzake tendering volg ik uw standpunt wel. Blijkbaar vergeten heel wat mensen dat de VDAB ook een regisseursrol heeft op de arbeidsmarkt. De VDAB is niet alleen een actor, maar ook een regisseur. We willen wel blijvende aandacht vragen voor het feit dat de VDAB met steeds minder middelen meer taken moet opnemen. Daarop moeten we een waakzaam oog houden.

De heer Bart Van Malderen: Minister, u hebt in de tweede ronde veel meer gezegd. Kijk naar de context: vandaag zoeken steeds meer mensen een job. De grootste bekommernis moet bij die mensen liggen. Hoe krijgen we hen zo snel mogelijk aan de slag? Dat veronderstelt een VDAB die kan en mag beslissen om de middelen zo efficiënt mogelijk in te zetten, binnen een kader dat beantwoordt aan een realiteit, waar we ook middelen tegenover moeten zetten.

Als je dat niet doet, mijnheer Watteeuw, als je overbevraagt aan de ene kant en onderfinanciert aan de andere kant, heb je een keurslijf. Maar ik heb in het antwoord van de minister gehoord dat hij de situatie op de voet volgt en die bekommernis deelt. Het was dus heel nuttig om deze vraag te stellen. Het engagement van het personeel van de VDAB, dat ook blijkt uit de enquête van de ACOD, staat daarvoor garant.

De heer Robrecht Bothuyne: Ik denk dat de heer Van Malderen nu zijn website gaat aanpassen. (*Gelach*)

Uitbesteding is een belangrijk onderdeel van ons arbeidsmarktbeleid en we moeten dat inzetten waar nuttig en nodig. Tegelijk moeten we ervoor zorgen dat het VDAB-personeel dat er is, maximaal wordt ingezet op de werkvloer, om werkzoekenden en werkgevers te begeleiden. In het verleden was dat niet altijd het geval. De VDAB heeft nogal het imago een sterk ‘waterhoofd’ te hebben. Ik hoop dat er werk van wordt gemaakt om dat weg te werken.

Een blind geloof in uitbesteding hebben wij niet als CD&V-fractie. Als we vaststellen dat op vier jaar tijd de budgettaire massa verdubbelt van 50 miljoen euro naar 100 miljoen euro, is het tijd voor een kritische analyse. Ik kijk uit naar de resultaten daarvan.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Güler Turan tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het gebrek aan cijfergegevens betreffende het Sociaal Interventiefonds

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan: Ik ben heel blij, minister-president, dat u hier ook zit. We hebben vorige week een debat gevoerd over conjunctuur, het aantal faillissementen, het lage aantal startende ondernemingen, het ondernemersklimaat en het jobverlies in Vlaanderen. Ik geef even de meest recente cijfers van faillissementen in Vlaanderen. We zitten nu in november voor de zesde maand op rij op een record. Ondertussen zijn er al meer dan 5000 faillissementen. In Antwerpen zitten we al aan 2000 faillissementen.

Het Sociaal Interventiefonds zult u niet direct vinden. Ik heb ook heel hard moeten zoeken om het te vinden. Het is een fonds dat bestaat bij de VDAB om werknemers bij een collectief ontslag te begeleiden naar een outplacement, om hen te activeren en te heroriënteren en om hen opnieuw een plek te laten innemen op de arbeidsmarkt.

Naar aanleiding van het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding (VAPA) dat op 9 juni 2010 werd goedgekeurd door de Vlaamse Regering, hebt u het op zich genomen om actiepoint 151

uit te voeren. Actiepunt 151 dient ervoor om gefailleerden bij te staan bij de heroriëntering en daarvoor werd dit Sociaal Interventiefonds opengesteld voor de gefailleerden, dus voor de ondernemer zelf die gefailleerd is. Ook hij of zij moet via dit fonds begeleid kunnen worden naar werk, naar activering, en moet opnieuw de kans krijgen die hij of zij verdient.

Ik dacht dat 2,5 jaar na de openstelling van dit fonds het moment rijp was om u daar eens een schriftelijke vraag over te stellen. Ik kreeg twee dagen geleden als antwoord dat er geen cijfergegevens over zijn. Het gaat me niet over het feit dat er geen cijfergegevens over zijn, wel over de gefailleerden, de ondernemers in moeilijkheden en wat we voor die mensen doen.

Minister, mijn vraag is heel simpel. Hoe gaat u mij nu aantonen dat u ondertussen iets hebt gedaan met aandachtspunt 151 voor de gefailleerden die begeleid moeten worden naar een job?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mevrouw Turan, ik begrijp uw vraag heel goed en ik ben gaan zoeken naar de reden achter uw vraag. Ik ben tot de conclusie gekomen dat u dit vraagt omdat nogal wat zelfstandige ondernemers die failliet gaan, uiteindelijk in de armoede terechtkomen. Ik kan u cijfers geven van het Sociaal Interventiefonds, maar dat is maar een van de vele mogelijkheden die een zelfstandige heeft om begeleid te worden.

Het Sociaal Interventiefonds draagt bij als de werkgever op een bepaald moment geen outplacement kan betalen voor zijn werknemers, en dat kan ook voor hem zijn. Voor de VDAB is het niet zo nuttig om na te gaan of het nu voor de bedrijfsleider zelf was of voor de werknemers. Wat wel nuttig is voor ons als Vlaamse Regering, is om te kijken naar alle mogelijkheden die er zijn, het OCMW, het maatpak van de VDAB, het Agentschap Ondernemen en het Sociaal Interventiefonds, en naar welke gefailleerden we daarmee bereiken. Als we ze niet bereiken, is er effectief een grotere kans dat ze in armoede terechtkomen.

Over die cijfers beschikken we vandaag niet. En ik volg u dat het nuttig zou zijn om er wel cijfers over te hebben, want dan zouden we ook kunnen vaststellen hoe het komt dat we een aantal van die mensen niet kunnen bereiken en bedenken welke acties we kunnen ondernemen om hen wel te bereiken.

Ik heb me voorgenomen om met de collega's, onder wie de minister van Economie, samen te gaan zitten en te bekijken op welke manier we die gegevens wel allemaal samen te pakken kunnen krijgen en om dan een gerichte actie te voeren. De cijfers over het Sociaal Interventiefonds alleen zouden me niet helpen om die conclusie te trekken.

Mevrouw Güler Turan: Minister, u zult begrijpen dat u me niet hebt kunnen overtuigen van wat u voor de gefailleerden doet.

Het spijt me dat ik het opnieuw moet zeggen, maar het Sociaal Interventiefonds betreft een heel duidelijk actiepunt: actiepunt 151 van VAPA. Het Sociaal Interventiefonds werd specifiek opgezet voor de gefailleerden die in moeilijkheden en in armoede terecht kunnen komen. Ik vraag u vandaag niet om te bekijken wat we aan verschillende maatregelen hebben, over de minister heen, om de gefailleerden te helpen. Ik vraag gewoon naar actiepunt 151 van VAPA om gefailleerden te begeleiden naar een job via het Sociaal Interventiefonds. 2,5 jaar na de oprichting ervan kunt u mij geen enkel voorbeeld geven. Dat wil uiteraard niet zeggen dat er niets is. Er is het OCMW en in de steden zijn er verschillende initiatieven, we hebben EFREM vzw en we hebben Tussenstap, maar het spijt me dat u met actiepunt 151 voor de armoedebestrijding tot op heden niets hebt gedaan. (*Applaus bij Open Vld en LDD*)

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Minister, het Vlaams Belang heeft de problematiek van zelfstandigen in moeilijkheden in het verleden al meermaals aangekaart naar aanleiding van verschillende vragen en begrotingsdebatten. We hebben heel vaak gewezen op de soms schrijnende toestanden wanneer zelfstandigen in moeilijkheden komen. Minister Muylers

heeft overschot van gelijk dat hij moet samen zitten met minister-president Peeters. Het is vooral bij de minister-president dat ik die problematiek in het verleden al heb aangekaart. Mevrouw Turan heeft echter ook gelijk dat er nog altijd te weinig wordt gedaan voor gefailleerde zelfstandigen ondanks een stijging van de budgetten op de begroting van minister-president Peeters. Ik ben blij dat iemand van de meerderheid dat nu ook inziet. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: De vraag van mevrouw Turan is terecht. Er moet inderdaad meer worden gedaan voor gefailleerden. Als zij terecht vaststelt dat er geen cijfers voorhanden zijn, dan is dat eigenlijk een oud zeer. Ik heb in het verleden een aantal vragen gesteld over het Sociaal Interventiefonds. Ook toen bleek dat men alleen over een aantal basiscijfers beschikte en dat men geen beeld kon geven van wat men eigenlijk doet in de dagelijkse praktijk. Daar moet aan gewerkt worden. Het is absoluut noodzakelijk dat men daar een duidelijk beeld van kan schetsen.

Minister Philippe Muylers: Het actiepoint was het openstellen van het Sociaal Interventiefonds voor zelfstandigen. Is dat gebeurd, mevrouw Turan? Ja, dat is gebeurd. Het actiepoint is dus vervuld. Wat ben ik met het cijfer hoeveel zelfstandigen daar hebben op ingespeeld? Niets, het gaat om het totaal. Zelfstandigen kunnen worden geholpen via het Sociaal Interventiefonds, het OCMW, SYNTRA, de VDAB, het Agentschap Ondernemen. Wat heb ik aan de informatie dat een gefailleerde heeft gekozen voor het Sociaal Interventiefonds? Ik zie dat niet, maar u kunt me dat wellicht wel zeggen.

Ik ben het wel eens met de heer Watteeuw en met de achterliggende gedachte van uw vraag, mevrouw Turan. Ik dacht dan ook dat u tevreden en enthousiast zou zijn dat we bij alle gefailleerden zullen nagaan wie niet werd bereikt en waarom. En daar kan dan actie worden ondernomen. Daarmee bied ik een oplossing aan het geheel, en niet door enkel te weten hoeveel mensen via het Sociaal Interventiefonds zijn geholpen.

Mevrouw Güler Turan: Minister, u moet zich niet opjagen. Daarmee verdwijnen de problemen niet. Het is een actiepoint dat u hebt onderschreven. We geven informatie over het aantal gefailleerden. Waarom zouden we dan geen informatie kunnen geven over het aantal gefailleerden dat wordt geholpen via het actiepoint dat u hebt onderschreven? *(Opmerkingen van minister Philippe Muylers)*

We kunnen heel veel doen met die informatie. Een aanpak van het armoedebeleid is in deze dagen essentieel, over alle bevoegdheden en instanties heen. Een van de problemen van armoede ligt bij de ondernemers, bij de gefailleerden. En dat moeten we ook aanpakken. Meten is weten, niet weten betekent dat het beleid niet tijdig kan worden aangepast. Ik neem daar nota van. *(Applaus bij Open Vld en LDD)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Else De Wachter tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het akkoord met de Franse Gemeenschap betreffende de Plantentuin van Meise

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het akkoord met de Franse Gemeenschap betreffende de Plantentuin van Meise

ACTUELE VRAAG van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het akkoord met de Franse Gemeenschap betreffende de Plantentuin van Meise

ACTUELE VRAAG van de heer Christian Van Eyken tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het akkoord met de Franse Gemeenschap betreffende de Plantentuin van Meise

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Voorzitter, de voorbije jaren hebben we de minister-president op regelmatige basis gevraagd naar een stand van zaken in verband met de overheveling van de Plantentuin van Meise. Er is gedurende meer dan tien jaar over dit dossier gebakkeleid. De mededeling afgelopen vrijdag dat er een akkoord was bereikt, heeft me dan ook even hoopvol gestemd. Ik heb dat enthousiasme echter onmiddellijk al moeten temperen.

De overdracht is haperend verlopen. De voorbije jaren was er vanwege de communautaire twisten geen mogelijkheid om tot structurele investeringen over te gaan. Nu het vriest, is het in de Plantentuin van Meise alle hens aan dek om de collectie van 18.000 plantensoorten te beschermen en ervoor te zorgen dat de gebouwen in stand worden gehouden. De voorbije jaren is al een derde van de orchideeëncollectie teloorgegaan. Heel was serres zijn vernield. We moeten ons daar vragen bij stellen.

Minister-president, afgelopen vrijdag is dit dossier voor u niet ten einde gelopen. Dit is het begin van het dossier van de Plantentuin van Meise. Hoe wilt u de heropbouw van de Plantentuin van Meise, die grote internationale waarde heeft, concreet en structureel aanpakken? In welke bijkomende middelen zult u in de budgetten voorzien om de plantensoorten te beschermen? Hebt u in het licht van de overheveling afspraken gemaakt met de andere betrokken overheden over de hiermee gepaard gaande budgetten?

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, u merkt al dat er van felicitaties niet veel sprake is. Ik zou zeggen: 'Ceci n'est pas un plantentuin.' De wijze waarop de overdracht gebeurt en de modaliteiten zijn typisch Belgisch. Sommigen zullen dit samenwerkingsfederalisme noemen. Ik noem het absurd.

De plantencollectie blijft federaal. We krijgen ze in bruikleen. De minister-president heeft 32 bladzijden nodig om uit te leggen dat een bijkomende collectie Vlaamse eigendom zou zijn. De vraag is wat er dan gebeurt als plantjes worden gekruist. Wie is de eigenaar indien een Belgisch plantje met een Vlaams plantje wordt gekruist? Dit kan enkel in België. Dit is geen logische overdracht.

Naast de collectie is in de loop der jaren het Franstalig personeel steeds het tweede struikelblok geweest. Ik stel vast dat de Franse Gemeenschap nog steeds twee leden in de raad van bestuur kan aanduiden. Op dit ogenblik creëert de federale overheid nog een taalkader voor 2013. Huidig federaal minister van Wetenschapsbeleid Magonne heeft, zoals wettelijk verplicht, de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een advies over het taalkader gevraagd. Momenteel is de Plantentuin nog steeds een federale instelling. Dit blijft

zo tot de dag voor de overdracht. Ik heb het ontwerpadvies van de VCT bij me. De Franstaligen in de VCT stellen alles in het werk om voor dat laatste jaar nog een voor hen zo gunstig mogelijk taalkader te creëren. Ze verklaren ook letterlijk dat het hun bedoeling is hun precedent te creëren. Ze willen een jurisdictie op poten zetten die hun in staat stelt nog zo veel mogelijk Franstaligen binnen te sluiten en de Vlaamse overheid op het einde van 2013 voor voldongen feiten te stellen.

Minister-president, hoe gaat u hiermee om? Vormt dat taalkader een onderdeel van het akkoord dat u met de Franse Gemeenschap hebt afgesloten?

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Voorzitter, aansluitend op wat de vorige sprekers hebben gezegd, wil ik toch opmerken dat in de eerste plaats een gevoel van opluchting overheerst. Na al die jaren krijgen we eindelijk de handen vrij om tot de nodige investeringen over te gaan. Ik heb echter wel een aantal vragen en bedenkingen.

Mijn eerste punt betreft de timing. Ik heb de tekst van het samenwerkingsakkoord gelezen. Op verschillende plaatsen staat vermeld dat de periode tussen de afsluiting van het akkoord en de echte overdracht zeker nog een tijdje zal duren. Ik ben dan ook bezorgd. Het is nog niet rond. Hoeveel tijd zal nog verlopen vooraleer we de Plantentuin van Meise echt in handen zullen krijgen?

Een tweede punt is het prijskaartje. Ik heb het advies van de Inspectie van Financiën opgevraagd en dat geeft aan dat, wat de recurrente uitgaven betreft, het bedrag in de federale uitgavenbegroting groter is dan wat in het regeerakkoord van Di Rupo I was vastgelegd voor de overdracht van de Plantentuin.

Daarnaast zijn er de investeringsbudgetten die nodig zullen zijn. In de studie van de Vlaamse Bouwmeester komt er een meerjarenplan naar voren van liefst 71 miljoen euro. Gaan wij dat de volgende jaren kunnen ophoesten? Wat is het traject op dat vlak?

Ik maak mij, samen met de Inspectie van Financiën, ook bedenkingen bij de aanwezigheid van vertegenwoordigers van de Franse Gemeenschap in de raad van bestuur. De Inspectie van Financiën zegt dat de verhouding Nederlands-Frans, 66 procent tegenover 33 procent, niet in overeenstemming blijkt met de huidige verhoudingen in personeel, noch met de budgettaire inspanning die aan de Vlaamse Gemeenschap gevraagd wordt. Dit lijkt me inderdaad een unicum: een Vlaamse instelling die op Vlaams grondgebied operationeel is, waar vertegenwoordigers van de Franse Gemeenschap in zetelen. Hoe kunt u dat motiveren?

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Voorzitter, minister-president, collega's, de zaak van de Plantentuin van Meise is er gekomen door de Lambermontakkoorden van 2001. De Plantentuin zou worden overgeheveld naar de Vlaamse Gemeenschap, en als cadeau voor de Franstaligen zou men de raamovereenkomst voor de bescherming van de nationale minderheden goedkeuren. Dat was een van die tegenhangers, maar ik weet niet waar dat nu zit. *(Opmerkingen)*

Er worden inderdaad een aantal Franstalige personeelsleden behouden in de Plantentuin. Hoe zal het in de toekomst gaan voor die Franstalige wetenschappers? Kunnen zij daar blijven? Welke waarborgen geeft de Vlaamse Gemeenschap zodat die Franstalige wetenschappers daar kunnen blijven en er nieuwe kunnen worden aangeworven? Ik weet wel dat de beslissingsbevoegdheid voor de aanwerving bij de raad van bestuur zal liggen, en er is ook geen fifty-fiftyverhouding tussen Franstaligen en Nederlandstaligen in de raad van bestuur, maar hoe zullen de beslissingen worden genomen voor de aanwerving van Franstaligen in de Plantentuin? Gebeurt dat met een eenvoudige meerderheid, met een meerderheid in elke taalgroep, of met een tweederde meerderheid?

De voorzitter: Mijnheer Van Eyken, u kunt één vraag stellen aan de minister-president. Dat geldt trouwens ook voor de heer Demesmaeker. Er worden hier drie of vier vragen gesteld. *(Opmerkingen van de heer Lode Vereeck)*

Ik pas gewoon het reglement toe, mijnheer Vereeck. Het reglement is het reglement: er wordt één vraag gesteld bij een actuele vraag, en daarmee basta. U komt altijd aanzetten met veranderingen aan het reglement. Er wordt één vraag gesteld aan de minister-president, punt aan de lijn.

Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, wij hebben vrijdag een akkoord bereikt over een ontwerp van samenwerkingsovereenkomst dat noodzakelijk was om de Belgische Plantentuin over te dragen naar Vlaanderen. Ik had gedacht dat er hier applaus zou zijn op alle banken, maar ik had beter moeten weten. *(Gelach)*

Nadat ik jaren hier bijna wekelijks een vraag heb gekregen over de Plantentuin, is er nu eindelijk een belangrijke stap vooruit gezet. En toch zijn er nu nog heel veel vragen, ook al mag u er, zoals de voorzitter zei, maar één tegelijk stellen. *(Gelach)*

Collega's, de Nationale Plantentuin wordt een Vlaamse instelling met volheid van bevoegdheid! *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

Dat is na elf jaar discussie een heel belangrijke stap. Eindelijk wordt dit een Vlaamse instelling.

Voor het wetenschappelijk patrimonium, de planten enzovoort, hebben we een oplossing gevonden. Dit wordt in bruikleen gegeven aan Vlaanderen. U kunt nu zeggen dat wij andere oplossingen hadden kunnen bedenken. Dat is juist. Maar wij krijgen dat geheel in bruikleen. Ook dat is duidelijk: wij moeten ons niet meer buigen over de zaadjes en de planten, enzovoort. Mijnheer Van Hauthem, als u daar persoonlijk zeer aan gehecht bent, wil ik daarover de volgende weken en maanden nog zeer uitgebreid verslag uitbrengen. Maar het is de bedoeling dat het in bruikleen komt.

Er komt een wetenschappelijke raad tot stand. Daarin komen de universiteiten, zowel Vlaamse als van de Franse Gemeenschap, maar ook wetenschappers met internationale uitstraling. We houden daarbij rekening met de Nederlandstalige en de Franstalige wetenschappers. Dat is, denk ik, geen enkel probleem: wetenschappers zijn in alle talen zeer welkom. Zo geven wij de Plantentuin een wetenschappelijke en internationale allure.

De raad van bestuur bestaat uit negen bestuursleden: vijf aangeduid door de Vlaamse Regering, twee aangeduid door de wetenschappelijke raad, en twee door de Franse Gemeenschap. Nu zou u kunnen vragen hoe dat nu weer in elkaar zit met die twee die zijn aangeduid door de Franse Gemeenschap. Dat heeft toch enige voorgeschiedenis? Ja, dat heeft enige voorgeschiedenis. Wie nu zegt "Oei, daar zitten twee Franstaligen in", had al in 2002 moeten zien dat in artikel 62ter van de Bijzondere Financieringswet staat dat de Franse Gemeenschap de financiële verplichtingen voor het personeel op zich zal blijven nemen, terwijl de Vlaamse Gemeenschap dat ook gaat doen. Ze gaan dus elk bijdragen tot de financiering van het personeel. Wij financieren dus niet de Franstaligen in die Vlaamse instelling, de Vlaamse Plantentuin. Vanuit die redenering heeft men gezegd: "Als dat zo zit, moeten wij misschien ook een zeteltje hebben in de raad van bestuur." Dat is niet nieuw. Dat stond al in de Bijzondere Financieringswet. Wij hadden in 2008 het zogenoemde akkoord van Demotte-Peeters – zo zal het de geschiedenis ingaan, maar dan zonder applaus, begrijp ik. Toen werd al gezegd dat de raad van bestuur in die zin zou worden opgesteld. Ik denk dat Bart De Wever, toen hij nog een andere functie had, ook heeft verwezen naar dat akkoord in zijn zoektocht op federaal niveau naar een compromis op dit en vele andere vlakken.

Wat doen we nu? Ik ben de eerste om te zeggen dat er niet echt plaats is voor euforie. Er is nog een lange weg te gaan. U kent die weg: we moeten nu naar het Overlegcomité. Dat moet

daar worden besproken. Er moeten KB's worden goedgekeurd. Dan moeten we naar dit Vlaams Parlement, want er moet voor die Vlaamse instelling een oprichtingsdecreet worden goedgekeurd, er moeten uitvoeringsbesluiten komen. Ik hoop nog deze legislatuur te kunnen zeggen dat de opdracht volbracht is wat de Plantentuin betreft.

Collega's, ik weet dat dit bijkomende financiën zal vragen. Maar u moet nu niet vragen of ik, nu we de Plantentuin hebben, weet dat dit investeringen zal vergen. Natuurlijk vraagt dat investeringen. We zijn ons daarvan bewust. Spijtig dat het elf jaar heeft geduurd. En spijtig dat de Plantentuin niet goed onderhouden is. Maar ik ga ervan uit dat u liever hebt dat het een Vlaamse instelling wordt en dat we er nu zelf verantwoordelijkheid voor kunnen dragen.

We zullen de nodige middelen moeten vrijmaken. In 2005 heeft de Regie der Gebouwen een twaalfjarig plan opgemaakt voor de 50 gebouwen van de plantentuin voor een bedrag van 41 miljoen euro. Er is daarnet nog een hoger bedrag genoemd. Het gaat dus geld kosten. Ik ga ervan uit dat we de volgende jaren – stap voor stap – met z'n allen wildenthousiast zullen zeggen dat we gaan investeren in de Plantentuin nu die van ons is en dat we ervoor zullen zorgen dat hij een internationale uitstraling krijgt.

Mijnheer Demesmaeker, ik weet ook dat in artikel 62ter van de Bijzondere Financieringswet van 2002 een bedrag van 5,6 miljoen euro ingeschreven staat om het personeel te betalen. In het Vlinderakkoord staat een bedrag van 8,9 miljoen euro. Als men dat verdeelt over Vlaanderen en de Franse Gemeenschap, komt dat neer op 7,1 miljoen euro voor Vlaanderen.

Ik hoop dat iedereen die in het verleden naar de overkomst van de Plantentuin heeft gevraagd, zegt dat het nu bijna volbracht is en dat de Plantentuin een Vlaamse instelling wordt. We zijn ons ervan bewust dat het de nodige financiële middelen zal vragen. We zullen het taalkader dat de Franstaligen vragen, verder opvolgen. We zijn niet naïef. De geest van het samenwerkingsakkoord laat niet toe om nog snelsnel zijn positie als Franstalige te versterken. Dat zal, wat mij betreft, niet gebeuren. U hebt mijn alertheid nog even aangescherpt door te verwijzen naar het debat over het taalkader. Ik ga er ook van uit dat de Franstaligen in die Vlaamse instelling zich geen zorgen maken omdat Vlamingen in het algemeen en hier in het bijzonder, iedereen met respect behandelen. We zullen er allemaal voor zorgen dat deze Vlaamse instelling de uitstraling krijgt die ze dubbel en dik verdient.

Mevrouw Else De Wachter: Minister-president, ik dank u voor uw uitgebreid antwoord.

Een ding is zeker: het zal vandaag niet de laatste keer zijn dat we met u in debat gaan over de Plantentuin. Er is inderdaad een belangrijke stap gezet, maar investeringen voor de toekomst zijn heel belangrijk. Er is nog altijd een overgangperiode. De voorbije jaren hebben we geregeld dringende maatregelen getroffen om de hoogste nood te lenigen.

Het gaat niet alleen over het statuut van het personeel. De Plantentuin heeft een internationaal karakter, met heel veel waarde. Voor ons is het heel belangrijk dat we dat karakter in de toekomst kunnen bewaren. We mogen de tuin niet verder teloor laten gaan. Deze bekommernis willen we hier uiten.

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, ik heb het ontwerp van advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht meegebracht. Er zijn twee scenario's. De Franstaligen dringen er nogal op aan dat er alsnog een taalkader komt omdat het op dit ogenblik nog een federale instelling is. Zij willen van de gelegenheid gebruik maken om de Franstalige personeelspositie – en dan heb ik het niet over de wetenschappers – te versterken om u dan, wanneer de overdracht dan eventueel begin 2014 zou plaatsvinden, voor voldongen feiten te plaatsen.

Minister-president, mag ik uit uw antwoord afleiden dat u zich niets aantrekt van de vraag van de heer Magnette aan de Vaste Commissie voor Taaltoezicht om alsnog een advies te geven om alsnog een taalkader te creëren? Mag ik dat uit uw antwoord afleiden? Ja of neen?

De heer Mark Demesmaeker: Minister-president, uiteraard overheerst een gevoel van opluchting. Dit is een tuin van wereldniveau, met 100.000 bezoekers per jaar. Er zit echter veel meer in dan dat. De botanische tuin van Schotland heeft 400.000 bezoekers per jaar. The Royal Botanical Gardens van Kew in Londen hebben 1,63 miljoen bezoekers per jaar. Er zijn dus enorm veel mogelijkheden wanneer die tuin weer op niveau zou kunnen worden gebracht.

Het is jammer dat we nu zoveel meer middelen zullen moeten investeren dan als we in 2001 meteen de handen aan de ploeg hadden kunnen slaan. Ik zetel hier sinds 2004 en weet dat zowel uw voorganger, Yves Leterme, als uzelf herhaaldelijk geërgerd hebben gereageerd op de stilstand al die jaren in dit dossier, op de blokkeringen. Die blokkeringen kwamen niet van onze kant, niet van u. U hebt er alles aan gedaan om dit dossier vlot te krijgen. Ze kwamen van de andere kant. Ik herhaal het: ik vind het bijzonder jammer dat men dan nu eigenlijk nog eens wordt beloofd met een blokkeringsminderheid in de raad van bestuur. Ik citeer letterlijk uit het advies van de Inspectie van Financiën: “Voor personeelsaangelegenheden betreffende wetenschappelijk personeel kunnen de Franstalige leden van de raad van bestuur een veto stellen.” Ik ken geen enkele andere Vlaamse instelling waar dat zo is, laat staan dat ik een Franstalige instelling ken waar het omgekeerde het geval zou zijn.

De heer Christian Van Eyken: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. U zegt wel heel geruststellend dat de Franstaligen welkom zijn, dat men die wetenschappers zal behouden, maar nergens uit uw antwoord heb ik kunnen opmaken welke waarborgen u geeft dat doorheen de jaren nieuwe Franstalige wetenschappers of Franstalig personeel zal kunnen worden aangeworven om werkzaam te blijven in die Plantentuin. Er is duidelijk gezegd dat de Plantentuin een Vlaamse instelling is. Goed, die instelling heeft een internationale uitstraling en ik denk dat de beide taalgemeenschappen daarin op gelijke voet kunnen worden behandeld.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Heren van het Vlaams Belang, ik wil de minister-president feliciteren. (*Gelach. Applaus*)

Hij heeft gezegd: geen euforie. Wel, ik ben euforisch. Dit wordt een Vlaamse instelling, na twaalf jaar. De bevoegdheid gaat naar Vlaanderen. Ook ik heb herhaaldelijk vragen gesteld over dit probleem, aan toenmalig minister-president Dewael, dan aan minister-president Somers, aan minister-president Leterme en nu aan minister-president Peeters. Wel, we hebben het gerealiseerd. Altijd die verzuurde reactie in Vlaanderen, van ‘als we dan eens iets binnenhalen, dan zitten er nog een paar Franstaligen in, die kunnen alles blokkeren, die instelling gaat niet werken’, enzovoort. Welnu, de heren die hier vandaag die zure reacties uiten, wil ik de dag waarop de schuld zal worden gesplitst, waarop de spoorwegen worden gesplitst, waarop de sociale zekerheid wordt gesplitst wel eens interpellieren over de vraag of dat geen neveneffecten heeft, zoals met de Plantentuin van Meise. (*Opmerkingen bij het Vlaams Belang*)

Minister-president, namens onze fractie wens ik u geluk, en we zijn zelfs euforisch. (*Applaus bij CD&V en Groen*)

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Minister-president, het is uiteraard een goede zaak dat we eindelijk vooruitgang kunnen boeken en de Plantentuin van Meise opnieuw de glorie zullen kunnen geven die hij verdient. Dit is een Plantentuin van wereldniveau: dat is hier al voldoende gezegd. Het is nodig dat er investeringen worden gedaan. Dat daartoe in financiële middelen moet worden voorzien, is vrij begrijpelijk.

Ik maak geen deel uit van de meerderheid, maar vanuit de oppositie kunnen er soms ook constructieve voorstellen komen. Het lijkt me nuttig om nu eens op een kabinettenoverleg te

bekijken welke beleidsdomeinen betrokken zijn bij die Plantentuin, en om een goede verdeelsleutel te vinden om correct te financieren. Ik denk onder meer aan Leefmilieu, Natuur en Onroerend erfgoed. Misschien is het interessant dit te doen zoals dat gebeurt voor de Zoo van Antwerpen of de IJzertoren in Diksmuide, namelijk voorzien in een vast bedrag per beleidsdomein, om die Plantentuin opnieuw te herstellen in de glorie die hij verdient.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Als ik dit lees, word ik niet euforisch, ik word er depressief van. Mijn collega Hendrik Vuye heeft in De Standaard een column geschreven: ‘Wij onderhandelen ons kapot.’ Dit is het resultaat hiervan. In België wordt er zo onderhandeld dat men tot dergelijke absurde hybridische situaties komt.

Ik heb een voorstel: laten we de Plantentuin privatiseren. Misschien vinden we wel een Chinees die hem wil opkopen en achteraf kunnen we er een beheerscontract mee sluiten om de wetenschappelijke waarde van de Plantentuin te valoriseren. Zo ontsnappen we uit de eindeloze patsituaties hier in België.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister-president, dat zo geroemde hoge wetenschappelijke niveau – zeer terecht – staat natuurlijk in schril contrast met hoe dit dossier op het communautaire niveau werd behandeld. Het klopt natuurlijk dat we na twaalf jaar eindelijk een akkoord hebben. De ene zegt: “Ik word euforisch”, de ander zegt: “Ik word depressief”, u houdt het zowat in het midden: “Het is een goede deal die we hebben verkregen.”

Wel, ik spreek me daar zelfs niet over uit, maar wat me wel stoort, is dat u de boodschap geeft: “Kijk, het is nu een Vlaamse instelling, en val me nu niet meteen lastig met hoe we dat financieel moeten aanpakken, want dat is voor nadien.”

Sorry, minister-president, na twaalf jaar verwacht ik van de Vlaamse Regering een duidelijk zicht op hoe we dit gaan financieren, en niet alleen vanaf 2014, maar zeker ook voor de hoogste noden in de komende winter. Dan zullen de werknemers van de Plantentuin nog eens zeer creatief moeten zijn om die staande te houden. *(Applaus bij Groen)*

Minister-president Kris Peeters: Ik dank Eric Van Rompuy voor de euforische felicitaties, die ik zal koesteren voor wat moeilijkere momenten.

Mijnheer Bouckaert, het is politiek, en politiek is zoeken naar oplossingen. Soms duren die te lang, maar als je een oplossing hebt gevonden waar iedereen zich in kan terugvinden – dat is hier zeker het geval –, dan denk ik dat men als politicus goed werk heeft geleverd. U kunt daar smalletjes over doen, u kunt het hebben over “plat negotiëren” enzovoort. Wat bent u daarmee? Wat is het alternatief? Dat er niets vooruitgaat en er geen oplossingen worden gevonden, zodat u hier nog tien jaar vragen kunt stellen over hoe het zit met de Plantentuin? Op een bepaald moment zijn die vragen zonder voorwerp omdat er geen Plantentuin meer is.

Mevrouw De Vroe, bedankt voor de constructieve insteek. Ik dacht dat u terecht zou verwijzen naar de beslissing van de Vlaamse Regering van 23 september 2005, toen we met de ministers van Economie, Financiën en Begroting, Cultuur en nog een aantal andere ministers een verdeelsleutel en de bijdrage die elke minister zou leveren, hebben afgesproken. Op basis van wat toen is opgemaakt, zullen we daar nu verder aan werken. Mijnheer Sanctorum, dat vraagt een stap-voor-stapbenadering. In het vooruitzicht van een definitieve eigendom, zullen we verdere stappen zetten.

Men leest veel en dat is goed, maar wat het wetenschappelijk onderzoek betreft, wordt het aantal onderzoekers dat naar de Franse Gemeenschap wordt overgeheveld, bewaakt en gegarandeerd. Dat geldt niet voor het administratief en technisch personeel. Dat wordt overgedragen naar de Franse Gemeenschap, die dat ook zal financieren. Daarvoor is een uitdoofscenario gepland. De vervanging zal elke keer gebeuren door de Vlaamse overheid. Als het administratief en technisch personeel is uitgewerkt en als die mensen stap voor stap

worden vervangen, zal dat volledig uit Vlaams personeel bestaan. Alleen de wetenschappelijke onderzoekers zullen nog Franstalig zijn.

De raad van bestuur beslist bij gewone meerderheid volgens de zetels die ik heb gegeven. Wanneer het gaat over de administratieve en technische omkadering van het wetenschappelijk personeel, dan is er een bijzondere meerderheid nodig om die Franstalige en Nederlandstalige wetenschappers extra garanties te geven. Voor de rest is het een volledig Vlaamse instelling zoals we er een aantal kennen.

Mevrouw Else De Wachter: Minister-president, ik hoop dat de internationale wetenschappelijke wereld en alle medewerkers van de Plantentuin, wanneer ze dit debat hebben gevolgd, vooral begrijpen dat Vlaanderen absoluut wil gaan voor de Plantentuin en zijn verantwoordelijkheid zal nemen in de toekomst. Het is cruciaal in dit dossier dat u zo snel mogelijk werkt. De afwikkeling van het hele proces heeft nog zijn tijd nodig, maar dat houdt ons niet tegen om op dit moment samen met de medewerkers al rond de tafel te gaan zitten om concreet te bekijken wat de voornaamste stappen zijn en hoe we die gaan aanpakken, zodat ze heel duidelijk aanvoelen dat we het echt wel menen in Vlaanderen. Dat is het enige belangrijke voor de Plantentuin van Meise.

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, dit dossier in zijn geheel toont aan hoe dit koninkrijk in elkaar zit. Geef nu toe. Wij erven het onroerend goed dat in elkaar ligt. Wij hebben de collectie in bruikleen, die Belgische eigendom blijft. Als er iets in de collectie bijkomt, dan is dat een Vlaams plantje. Dan moet u nog in uw samenwerkingsakkoord uitleggen, als u dat kruist, van wie dat nieuwe plantje dan weer is. Dit is echt Absurdistan.

Als u een bos bloemen geeft aan uw echtgenote, dan zegt u toch ook niet: ik geef u die in bruikleen? Dit toont aan hoe dit samenwerkingsfederalisme – want dit is samenwerkingsfederalisme – blijkbaar in de praktijk wordt gebracht. Dit is de wijze waarop het in elkaar steekt. Ga dat in het buitenland uitleggen, en men lacht u uit. Dit is een Belgenmop, dit is Absurdistan.

De heer Mark Demesmaeker: Geen euforie, ook geen depressie. Ik herhaal het, ik ben opgelucht en heb hoop. Ik feliciteer de minister-president en ook zijn voorgangers voor het vele werk dat ze daarin hebben gestoken. Dat valt niet te onderschatten. Ik feliciteer bovendien het management, want dat zijn we vergeten te zeggen, en de personeelsleden die al die jaren voordien hebben gezorgd dat de Plantentuin niet helemaal zou teloorgaan, met heel veel inspanning en heel veel vindingrijkheid.

Mijnheer Van Rompuy, elf jaar verrottingsstrategie, kijk naar het vermolmd hout van de collectieserres, kijk naar het betonrot in sommige gebouwen, kijk naar de schimmels in sommige gebouwen, dat mag u echt letterlijk nemen. Na elf jaar worden wij nog eens bijkomend op kosten gejaagd. Wij betalen als Vlamingen in België altijd drie keer. En dan bent u euforisch? Mijnheer Van Rompuy, u bent op den duur een verzuurde karikatuur van uzelf! (*Applaus bij het Vlaams Belang, de N-VA en de heer Boudewijn Bouckaert*)

De heer Christian Van Eyken: Mijnheer Van Rompuy, ik hoop toch dat de zure regen de Plantentuin niet zal aantasten.

Minister-president, ik dank u voor uw duidelijk antwoord. Ik denk dat dat aan de andere kant van de taalgrens niet helemaal duidelijk was tot nu toe. Enkel het Franstalig wetenschappelijk personeel wordt effectief behouden, en daarvan wordt de duurzaamheid gewaarborgd. Het andere Franstalige personeel, administratief en technisch, is uitdovend en zal worden vervangen door Vlaamse personeelsleden. Dat wordt zo niet uitgelegd aan de andere kant van de taalgrens. Ik dank u voor uw duidelijkheid daaromtrent. Aan de andere kant van de taalgrens zal ook moeten worden uitgelegd hoe dat akkoord is afgesloten.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

MOTIE VAN ORDE**Opheldering over de stand van zaken**

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Lode Vereeck bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, Gods wegen zijn ondoorgrondelijk, maar de uwe zijn dat ook. De afgelopen drieënhalve jaar hebben wij nooit een vraag over de begroting mogen stellen tijdens de lopende begrotingsbesprekingen, laat staan voor de plenaire begrotingsbespreking. Nu laat u een vraag van de heer Van Rompuy in dat verband wel toe. Betekent dit nu dat in het vervolg alle vragen over de begroting worden goedgekeurd, of dat gewoon alle vragen worden goedgekeurd, en u niet langer van uw discretionaire macht zult gebruikmaken?

De voorzitter: De heer van Rouveroij heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Open Vld wil zich aansluiten bij de woorden en de ergernis van de heer Vereeck. Voorzitter, dit is bij uitstek een vraag die ons volgende week dinsdag en woensdag zal bezighouden, in het lang en in het breed, wellicht tot ergernis van de Vlaamse Regering. Als u dan toch van plan zou zijn om de heer Van Rompuy hier het woord te geven en deze vraag te handhaven, dan zal Open Vld zich uit protest niet aansluiten bij de actuele vraag. Maar, zoals gezegd, uitgesteld is niet verloren.

De voorzitter: Dat laatste klopt inderdaad.

Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Voorzitter, ik vind het ook zeer eigenaardig dat u deze vraag hebt toegestaan een week voor de begrotingsbesprekingen. De heer Van Rompuy staat te glimlachen. Hij beseft goed dat hij als voorzitter van de commissie wegkomt met iets waar niemand mee wegkomt. Voorzitter, ik zou graag een verklaring van u krijgen.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, ik sluit me aan bij de vorige sprekers. Ik weet ook wel dat u altijd afwegingen moet maken bij de actuele vragen. Hebben ze te maken met de komende begrotingsbespreking of niet? Soms is daar een grijze zone. In dit geval is er helemaal geen sprake van een grijze zone. Als men groeiprognoses kent, en een week voor het begrotingsdebat hierover de regering al kan ondervragen, is dat niet correct.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord. (*Rumoer*)

De heer Eric Van Rompuy: Het is echt mijn dag niet! Totaal niet! (*Opmerkingen. Gelach*)

Mijn euforie was maar van korte duur.

De voorzitter: Ik zal niet op het inhoudelijke aspect ingaan. Ik moet vaak vragen weigeren. De vraag over de VDAB had ik perfect naar volgende week kunnen verwijzen. (*Rumoer*)

Jawel, er gelden veel redeneringen. Het blijft de bevoegdheid van de voorzitter om te oordelen of hij een vraag doorlaat of niet. (*Opmerkingen*)

Bovendien kunt u dat volgende week allemaal aankaarten. Elke fractie krijgt 30 minuten om haar standpunten uiteen te zetten. U kunt het er 30 minuten lang over hebben! Ik zal u niet tegenhouden! (*Rumoer*)

Ik ga hier nu verder geen discussie over aan, u kunt dat altijd nog doen in het Uitgebreid Bureau.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de gevolgen van de verlaagde groeiprognozes van de Nationale Bank voor de Vlaamse begroting 2013

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijn vraag is een informatieve vraag. De begrotingsbesprekingen zijn inderdaad ten einde. We hebben in de commissie over de begroting gestemd. Er is echter een nieuw element. De Nationale Bank heeft vorige week verklaard... *(Opmerkingen)*

Misschien weet u dat wel, ja. Het Planbureau had 0,7 procent vooropgesteld. *(Opmerkingen)*

Nu zegt de Nationale Bank dat het een negatief cijfer is. De groei zal volgend jaar negatief zijn. Volgende week dinsdag beginnen inderdaad de begrotingsbesprekingen. Die zullen beginnen met de vraag: wat zijn de gevolgen hiervan op de Vlaamse begroting? De federale overheid heeft kunnen berekenen dat de groeivertraging van 0,8 procent ongeveer 1 miljard euro minder inkomsten betekent. Voor de Vlaamse begroting betekent min 0,8 procent ongeveer 160 à 200 miljoen euro.

Gouverneur Coene van de Nationale Bank zegt dat de regio's in het kader van het Stabiliteitspact nog 0,3 procent bijkomend moeten besparen. Bovenop die 200 miljoen euro moeten we dus nog 1,15 miljard euro ophoesten. De inspanning zal volgens Coene dus veel hoger liggen.

Kunnen we dinsdagochtend met dit aspect beginnen? Zal de Vlaamse Regering haar standpunt daarover kenbaar maken? Klopt het wat de gouverneur zegt? Zijn er in het kader van het Stabiliteitspact dergelijke afspraken gemaakt?

Dit is een informatieve vraag. Ik zie echt niet in wat daar politiek aan is.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, wij antwoorden op alle vragen die hier gesteld worden, en soms vindt men dat wij te snel antwoorden. Nu vindt de oppositie dat wij pas volgende week moeten antwoorden. *(Opmerkingen)*

Ik ga ervan uit dat iedereen zo snel mogelijk wordt geïnformeerd, zodat men het debat van volgende week met kennis van zaken kan voorbereiden.

Mijnheer Van Rompuy, de Nationale Bank verwacht dat de groei min 0,2 procent bedraagt in plaats van de door ons verwachte min 0,1 procent. Voor 2013 wordt er een groei verwacht van 0,0 procent in plaats van 0,7 procent. De inflatie voor 2012 bedraagt 2,6 procent in plaats van de verwachte 2,9 procent. En in 2013 wordt er een inflatie vooropgesteld van 1,6 procent in plaats van 1,8 procent. Als men de mindergroei en de inflatie omrekenet naar absolute cijfers, komt men tot een bedrag van 240 miljoen euro. Beide hebben ook nog effecten op de eigen belastingen: plus of min 113 miljoen euro. Als dat allemaal bewaarheid wordt, komen wij op een bedrag van 353 miljoen euro.

Ik zie het debat van volgende week al aankomen. Ook wanneer er in het verleden nieuwe cijfers kwamen, vroeg men mij wat ik zou doen. Het antwoord is al door collega Muyters gegeven, dat is ook zo afgesproken in de Vlaamse Regering: we houden begrotingscontrole in februari-maart 2013. Wij vinden het natuurlijk heel spijtig dat er nieuwe negatieve cijfers door de Nationale Bank voor de groeivoorzieningen zijn gelanceerd, maar wij kunnen natuurlijk niet elke keer bij nieuwe cijfers de begroting gaan aanpassen. Wij zullen dat doen in februari-maart. De hoegrootheid van de inspanning heb ik al vermeld.

Het tweede deel van de vraag van de heer Van Rompuy betreft de 0,3 procent besparing. Die is volgens mij reeds verwerkt in de respectieve begrotingen van de Entiteit II – dat is niet

alleen het Vlaamse niveau maar ook de lokale besturen. Dat zal dus geen bijkomende inspanningen vergen, zeker omdat Vlaanderen reeds een begroting in evenwicht heeft.

Daar kan men volgende week verder op ingaan, maar ik hoop dat de collega's vanuit de oppositie nu al weten dat we een begrotingscontrole doen in de periode februari-maart.

De heer Eric Van Rompuy: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik spreek nu als voorzitter van de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting. Dit is inderdaad een nieuw element, en ik denk dat de regering nu ook cijfermatig en ook qua procedure de informatie geeft die iedereen kan toelaten om de bespreking van de begroting dinsdag voor te bereiden. Men heeft de informatie hier verkregen van de minister-president, en ik denk dat dit absoluut geen politiek incident waard is.

Het is mijn dagje niet, maar ik denk dat ik mijn plicht gedaan heb. (*Gelach*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

- *De vergadering wordt geschorst om 16.59 uur.*
- *De vergadering wordt hervat om 17.06 uur.*

■

VOORSTEL van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de indieningstermijn van actuele interpellaties betreft – 1672 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de indieningstermijn van actuele interpellaties betreft.

De algemene bespreking is geopend.

De heer De Meyer, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, collega's, op 26 november 2012 besprak de Commissie voor Reglement en Samenwerking zeven voorstellen van de heer Peumans, voorzitter, tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement.

Bij de bespreking van het voorstel over het legistiek advies werd duidelijk gesteld dat het niet de bedoeling was dat een commissie zowel aan de diensten van het Vlaams Parlement als aan de diensten van de Vlaamse Regering wetgevingstechnisch advies zou vragen over dezelfde tekst. In zijn brief aan de commissievoorzitter had de minister-president zich afgevraagd of de diensten van de Vlaamse Regering ook advies zouden moeten uitbrengen over voorstellen van decreet waarover niet het standpunt van de Vlaamse Regering werd gevraagd. Die twee vragen staan echter los van elkaar.

De heer Dirk Van Mechelen stelde vast dat de traditie verloren is gegaan dat de Vlaamse Regering haar standpunt bepaalt ten aanzien van de voorstellen van decreet en hij sprak de wens uit dat zij dat in de toekomst opnieuw zou doen.

Bij de artikelsgewijze bespreking werden geen opmerkingen gemaakt. Het voorstel van de heer Peumans, voorzitter, werd eenparig aangenomen door de tien aanwezige leden van de commissie.

Bij de andere voorstellen tot wijziging van het reglement werden geen opmerkingen gemaakt. Het ging over de indieningstermijn van actuele interpellaties, de adviserende rol van het Rekenhof, de afschaffing van de aankondiging van de moties, de beleidsbrieven, de aan het Vlaams Parlement verbonden instellingen en de invoeging van een procedure inzake de goedkeuring van gemotiveerde subsidiariteitsadviezen. Die voorstellen werden dus ook eenparig aangenomen door de tien aanwezige leden van de commissie met uitzondering van het voorstel betreffende de aan het Vlaams Parlement verbonden instellingen, dat werd aangenomen met zeven stemmen bij drie onthoudingen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement. (*Zie Parl.St. VI.Parl. 2011-12, nr. 1672/1*)

– *Het enig artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel houden.

■

VOORSTEL van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de beleidsbrieven betreft – 1673 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de beleidsbrieven betreft.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement. (*Zie Parl.St. VI.Parl. 2011-12, nr. 1673/1*)

– *Het enig artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel houden.

■

VOORSTEL van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de afschaffing van de aankondiging van moties betreft
– 1674 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de afschaffing van de aankondiging van moties betreft.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement. (*Zie Parl.St. VI.Parl. 2011-12, nr. 1674/1*)

– *De artikelen 1 tot en met 4 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel houden.

■

VOORSTEL van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat het legistiek advies betreft
– 1675 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat het legistiek advies betreft.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement. (*Zie Parl.St. VI.Parl. 2011-12, nr. 1675/1*)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel houden.

■

VOORSTEL van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de adviserende rol van het Rekenhof betreft**– 1676 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2****Algemene bespreking**

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de adviserende rol van het Rekenhof betreft.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement. *(Zie Parl.St. Vl.Parl. 2011-12, nr. 1676/1)*

– *Het enig artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel houden.

■

VOORSTEL van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de invoeging van een procedure inzake de goedkeuring van gemotiveerde subsidiariteitsadviezen betreft**– 1786 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2****Algemene bespreking**

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de invoeging van een procedure inzake de goedkeuring van gemotiveerde subsidiariteitsadviezen betreft.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement. *(Zie Parl.St. Vl.Parl. 2012-13, nr. 1786/1)*

– *De artikelen 1 tot en met 4 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel houden.

■

VOORSTEL van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de aan het Vlaams Parlement verbonden instellingen betreft
– 1793 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de aan het Vlaams Parlement verbonden instellingen betreft.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement. (*Zie Parl.St. VI.Parl. 2012-13, nr. 1793/1*)

– *De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel houden.

■

MOTIE van de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijk betreffende een belangenconflict
– 1836 (2012-2013) – Nr. 1

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft de heer Joris Van Hauthem bij motie van orde een voorstel gedaan tot aanvulling van de agenda met de motie van de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijk betreffende een belangenconflict.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, we hebben tijdens de vergadering inderdaad een voorstel gedaan om de agenda van deze vergadering aan te vullen met een motie betreffende een belangenconflict, dat handelt over een aantal posten in de begroting van de Franse Gemeenschap. Op een post zijn een aantal budgetten ingeschreven ter ondersteuning van Franstalige onderwijsinitiatieven, zij het privéonderwijs, in de gemeente Voeren, die nog altijd in Vlaanderen ligt, dacht ik. Het is opnieuw een schending van het territorialiteitsbeginsel, zoals we twee jaar geleden ook hebben aangekaart. Aangezien het Parlement van de Franse Gemeenschap volgende week de begroting goedkeurt, lijkt het ons aangewezen om vandaag de agenda met deze motie aan te vullen.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Voorzitter, ik zie de noodzaak niet om deze zaak nu met hoogdringendheid te behandelen. Als ik goed ben ingelicht, gaat het parlement van onze Franstalige broeders dat pas op donderdag 20 december 2012 doen. We hebben dus nog een dinsdag en een woensdag te gaan. Intussen is het nodig om dit grondig te onderzoeken, om met parlement en regering samen te kijken hoe dat op de beste manier door ons kan worden behandeld.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, ik ben ontroerd door de woorden van de nieuwe fractievoorzitter van CD&V, hij stapt helemaal in de voetsporen van zijn voorganger.

Ja goed, we hebben eventueel nog een week. Indien het zo is dat het parlement van de Franse Gemeenschap volgende week donderdag over de begroting stemt, dan hebben we inderdaad nog de dag daarvoor. Ik wens er toch uw aandacht op te vestigen dat wij volgende week dinsdag en woensdag om 9 uur beginnen en dat we hebben besloten om woensdag tot de finish door te gaan. Ik neem aan dat u dit er dan nog eens tussen wilt flansen. Nu hebben we nog tijd, het is nu tien over vijf. Wat ons betreft is er geen probleem om het nu te doen.

Mijnheer Van den Heuvel, “ernstig onderzoeken”, zei u. Wat moet er ernstig worden onderzocht? Weet u, twee jaar geleden hebben we dit ook ingediend. En het jaar daarvoor ook. En ook toen zouden we het ernstig onderzoeken. Er werd zelfs gezegd dat het niet via een belangenconflict zou gebeuren, maar dat we, als de begroting door het parlement van de Franse Gemeenschap zou worden goedgekeurd, eventueel naar het Grondwettelijk Hof zouden gaan.

Ik heb vastgesteld, voorzitter, collega's, dat er in al die jaren, ondanks de mooie woorden die we vandaag ook weer horen, niets van in huis gekomen is. Ik stel dus voor om dit vandaag op de agenda te zetten en te behandelen, en om eventueel de stemming tot volgende week uit te stellen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot aanvulling van de agenda.

De volksvertegenwoordigers die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot aanvulling van de agenda is niet aangenomen.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, de stemming bij zitten en opstaan betekent dat de agenda vandaag niet aangevuld wordt, maar betekent niet dat de motie betreffende het belangenconflict is ingetrokken. De motie moet hoe dan ook dinsdag of woensdag op de agenda komen, want die moet geagendeerd worden voor de stemming van de begroting in de Franse Gemeenschap. Laat dat duidelijk zijn.

De voorzitter: Is het parlement het ermee eens dat we dit punt toevoegen aan de agenda van volgende week? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

Het incident is gesloten.

■

ONTSLAG VAN EEN VLAAMS VOLKSVERTEGENWOORDIGER

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 11 december 2012 neemt de heer Tom Dehaene met ingang van 13 december 2012 ontslag als Vlaams volksvertegenwoordiger.

Beste collega's, vandaag nemen we afscheid van de voorzitter van de commissie voor Welzijn, Tom Dehaene. Collega Dehaene wordt gedeputeerde – niet gedupeerde – voor de provincie Vlaams-Brabant. Hij wordt verantwoordelijk voor stedenbouwkundige vergunningen, het Provinciaal Instituut voor Vorming en Opleiding, internationalisering, wonen, mobiliteit, cultuur en het Vlaams karakter van de provincie.

Beste Tom, u bent uw politieke loopbaan begonnen als Dehaene Junior maar het is duidelijk dat u uw eigen weg volgt: eind jaren 80 als voorzitter van de jong-CVP van Zemst en later, vanaf 2001 en eveneens in Zemst, als OCMW-voorzitter en schepen. Dit laatste mandaat bekleedt u sinds 2007. Van 1995 tot 2004 bent u provincieraadslid geweest voor de provincie Vlaams-Brabant – ik hoop dat dit klopt.

In 2004 verwerft u een zitje in dit parlement. En met de ervaring van het OCMW-voorzitterschap, groeit u uit tot welzijnsspecialist en weegt u op belangrijke dossiers zoals het OCMW-decreet en het Woonzorgdecreet.

In 2009 zien we u terug en wordt u de voorzitter van de commissie die u na aan het hart ligt: de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebeleid. Gewapend met de nodige dossierkennis, doet u dit gedegen en doortastend. Vergeten we niet dat u ooit boksles kreeg van niemand minder dan Jean-Pierre Coopman. U bent niet onaardig, wel slagvaardig!

Beste Tom, na acht jaar keert u in december terug naar de provincie Vlaams-Brabant, niet als provincieraadslid, maar als gedeputeerde. Het uitvoerend mandaat lonkt en zal u een nieuwe uitdaging bieden. Ik wens u namens het gehele parlement heel veel succes en ik dank u voor de vele bijdragen die u hier gedurende acht jaar hebt geleverd! (*Applaus*)

De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Voorzitter, ik heb geprobeerd om de brief zo laat mogelijk bij u te bezorgen om deze toespraak te vermijden maar ik ben u toch dankbaar voor uw mooie woorden. Ik zal ze overbrengen aan mijn kinderen. Ik krijg van hen regelmatig de vraag wat ik eigenlijk doe in het Vlaams Parlement.

Collega's, ik wil van de gelegenheid gebruikmaken om jullie allemaal te danken voor de goede samenwerking. Vooral in de commissie Welzijn hebben we goede discussies gehad. Het is een heel boeiende commissie. Ik kan het aan alle collega's aanraden.

Ik wil ook alle medewerkers van het Vlaams Parlement bedanken, ook de medewerkers van onze fractie, die het mogelijk maken dat wij ons werk zo goed mogelijk kunnen doen. Ik wil ook uitdrukkelijk de mensen van het kabinet, in het bijzonder van minister Vandeurzen bedanken. Zij hebben er de laatste jaren mee voor gezorgd dat ik mijn mandaat heb kunnen invullen op een manier waar ik echt veel voldoening aan heb gehad.

Ik heb het mandaat op mijn manier proberen in te vullen. Dat is niet altijd zo mediatiek. Ik besef dat, maar ik heb wel kunnen wegen op een aantal dossiers. U hebt er een aantal genoemd zoals kinderopvang, opvoedingsondersteuning, het Woonzorgdecreet.

Er is ook een decreet waar ik heel lang aan gewerkt hebt en waarbij u ook even betrokken bent geweest, met name het Tragewegendecreet. Ik hoop echt dat we er nog in slagen om daar een consensus te vinden zodat er een nieuw decreet kan worden aangekondigd tijdens de komende weken of maanden. Het is jammer dat ik het zelf niet kan meemaken maar ik reken erop dat het werk ook daar wordt afgerond.

Ik wil iedereen nogmaals bedanken voor de goede samenwerking. (*Applaus*)

■

VOORSTEL van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de indieningstermijn van actuele interpellaties betreft – 1672 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de indieningstermijn van actuele interpellaties betreft.

Aangezien het voorstel van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de aan het Vlaams Parlement verbonden instellingen betreft, in werking treedt op 1 januari 2013, stel ik voor dat ook dit voorstel en de vijf andere op 1 januari 2013 in werking zouden treden. Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

Begin van de stemming.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
107 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel aan.

■

VOORSTEL van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de beleidsbrieven betreft
– 1673 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de beleidsbrieven betreft.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
111 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel aan.

■

VOORSTEL van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de afschaffing van de aankondiging van moties betreft
– 1674 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de afschaffing van de aankondiging van moties betreft.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
111 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel aan.

■

VOORSTEL van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat het legistiek advies betreft
– 1675 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat het legistiek advies betreft.

Stemming nr. 4

Zie hier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
110 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel aan.

■

VOORSTEL van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de adviserende rol van het Rekenhof betreft
– 1676 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de adviserende rol van het Rekenhof betreft.

Stemming nr. 5

Zie hier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
109 leden hebben ja geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel aan.

■

VOORSTEL van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de invoeging van een procedure inzake de goedkeuring van gemotiveerde subsidiariteitsadviezen betreft
– 1786 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de invoeging van een procedure inzake de goedkeuring van gemotiveerde subsidiariteitsadviezen betreft.

Stemming nr. 6

Zie hier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
93 leden hebben ja geantwoord;
17 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel aan.

■

VOORSTEL van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de aan het Vlaams Parlement verbonden instellingen betreft
– 1793 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van de heer Jan Peumans tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat de aan het Vlaams Parlement verbonden instellingen betreft.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

94 leden hebben ja geantwoord;

17 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel aan.

■

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

De voorzitter: Dames en heren, bij de reglementsaanpassingen van 15 februari 2012 heeft de plenaire vergadering aan het Algemeen Secretariaat de opdracht gegeven, na de aanneming van de reglementsaanpassingen, het geheel van het reglement te hernummeren.

Naar aanleiding van deze hernummering werden nog een aantal taalkundige en tekstuele inconsistenties vastgesteld. Een lijst met vormelijke verbeteringen werd op de banken rondgedeeld.

Is het parlement het eens om samen met de aangenomen voorstellen tot wijziging van het reglement ook deze vormelijke verbeteringen te verwerken in de hernummerde versie van het reglement? (*Instemming*)

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, ik stel voor om de agenda van de plenaire morgenvergadering van dinsdag 18 december 2012 aan te vullen met het onderzoek van de geloofsbrieven van een nieuw lid en de eedaflegging van het nieuwe lid ingevolge het ontslag van de heer Tom Dehaene.

Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

Hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op dinsdag 18 december 2012 om 9 uur, 14 uur en eventueel 19 uur en op woensdag 19 december 2012 om 9 uur, 14 uur en eventueel 19 uur.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.23 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brussee, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel.

Afwezig met kennisgeving

Marijke Dillen, Marino Keulen: ambtsverplichtingen;

Els Robeyns, Katrien Schryvers: familieplichtingen;

Erik Arckens, Dirk Peeters, Khadija Zamouri: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

Bart De Wever, Filip Dewinter, Martine Fournier

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brussee, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Fatma

Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroj, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

■

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroj, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

■

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren,

Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroj, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

■

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroj, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

■

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De

Wachter, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

ONTHOUDING:

Johan Sauwens

■

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brussee, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen

■

Stemming nr. 7:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseeel, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroi, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen

■